

Hogescholen op expeditie

Nu de meeste openingspeeches achter de rug zijn, kunnen de voornaamste conclusies getrokken worden. Terugkerende onderwerpen waren de invoering van een tweejarige, liefst Engelstalige, master, de herziening van de financiering van het hoger onderwijs en de uitbouw van onderzoek aan de hogescholen.

Vooraf dit laatste onderwerp zorgde vorige week voor discussie en vormt een potentieel twistpunt tussen hogescholen en universiteiten binnen dezelfde associaties.

Na rector Oosterlinck een dag eerder in Leuven, pleitte ook rector Benjamin Van Camp van de VUB vorige week dinsdag voor een masteropleiding die minimaal twee jaar duurt. Logisch, aldus Van Camp, als de academische bacheloropleiding een bredere vorming beoogt. Een standpunt dat ook de Vlaamse wetenschapsstudenten reeds verdedigden, zodat ze zich gezwind achter de heren rectoren schaarden. Andere studenten vrezen een optrekken van de drempel tot het hoger onderwijs en een afbouw van de democratisering van het onderwijs. De Gentse rector Andreas De Leenheer treedt zijn collega's niet bij, om de simpele reden dat het weinige geld dat beschikbaar is, beter kan worden gespendeerd.

Van Camp herhaalde tevens Oosterlincks pleidooi voor het maken van keuzes om de voeling met de internationale top niet te verliezen en de beperkte gelden niet al te zeer te versnipperen. In Vlaanderen kan niemand op elk vlak excellentie garanderen, zodat instellingen zich beter zouden concentreren op een aantal speerpunten en onderling afspraken maken over wie welke opleiding aanbiedt. Dit zou wellicht de doodsteek worden voor minieme universiteiten als de KU Brussel en het LUC (Limburgs Universitair Centrum). Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat de nieuwe rector van het LUC, Luc De Schepper, net meer opleidingen wil aanbieden in Limburg.

(bd)

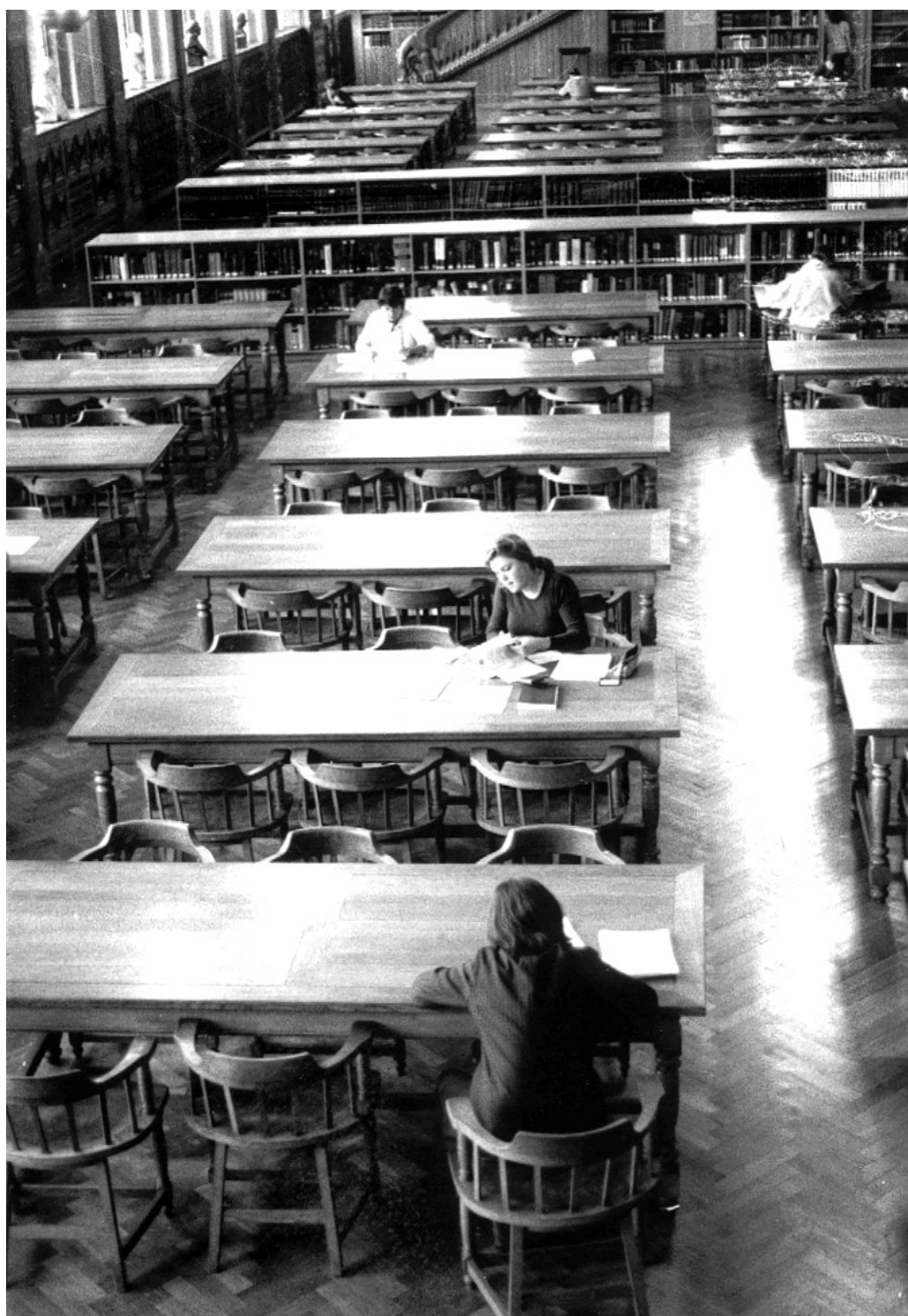
Muiltje

Ook hogescholen zullen in de toekomst onderzoek moeten verrichten. Nu de vierjarige opleidingen aan de hogescholen ook de omvorming naar de bachelormasterstructuur maken, zijn een master aan een hogeschool en een universiteit immers gelijkwaardig. En een masteropleiding vereist wetenschappelijk onderzoek. Dit betekent dat de hogescholen zich moeten 'academiseren' of hun onderzoek uitbouwen. Hiervoor hebben ze tot 2012 de tijd en zal geld moeten worden vrijgemaakt; geld dat niet beschikbaar zal zijn voor onderzoek aan de universiteiten.

En hier knelt het muiltje. Universiteiten vrezen namelijk dat de implementatie van onderzoek aan de hogescholen ten koste zal gaan van hun wetenschappelijk niveau, aangezien ze de geassocieerde hogescholen zullen moeten helpen bij het opbouwen van een onderzoeksstructuur. Gents rector Andreas De Leenheer liet tijdens de opening van het Gentse academiejaar alvast verstaan dat hij dit niet ziet zitten.

Niet alleen moeten universiteiten toezien hoe hogescholen onderzoek gaan verrichten met 'hun' geld, ze zullen hen daarbij dus ook moeten helpen. En dat zal energie kosten, energie waar weinig tot niets tegenover zal staan. Nog een probleem: niet elke master aan de hogeschool leent zich tot onderzoek. Vooral de specifiek beroepsgerichte en kunstopleidingen lijken hier niet voor geschikt.

Problemen die in de eerste plaats in de schoot van elke associatie moeten worden aangepakt. De wittebroodsweken voor de associaties zijn dan ook voorbij, nu zal bewezen moeten worden dat deze unieke structuren binnen Europa ook op andere gebieden dan de invoering van een gemeenschappelijk blackboard werken. De samenwerking tussen associaties voor het gebruik van elkaars sociale voorzieningen en er intern voor zorgen dat universiteit en geassocieerde hogescholen aan één touw trekken, vormen een eerste test.

p. 8-9: Thesissen anno 2004, de verhandeling van Britney

(foto archief)

VERDER IN DIT NUMMER:

- Rector O. heeft zwembandjes 2
- 120% meer jongens apotheker 5
- Ook Freddy handelt eerlijk 6
- De lul van het jaar 7
- Met opium valt Alma best mee 12
- Flip de timmerman 13
- Oud geleerd is euhm... oud gedaan 16

(advertentie)

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

Veto heet de nieuwe Turkse
EU-inwoners welkom.
LEES VETO

Dat onveilig gevoel

Wanneer voelt u zich wel eens onveilig op straat? Bij orkanen en tsunami's wellicht, maar wanneer voelt u zich echt bedreigd door anderen? Wij hebben het wel eens voor als er mannen met lange regenjassen, deukhoeden en aktentasjes zich in portieken ophouden. Dat zijn misschien wel maffiosi. Of als er mensen met kapotte jeans, volgeschreven jekker en extravagant kapsel rondlopen. Misschien zitten die punks wel aan drugs. Of als wij jonge kerels met baseballpetjes op veel te snelle brommertjes zien rondscheuren. Ook de moderne Johnny schijnt erg agressief te zijn. Ja, als wij zulke types zien krijgen we het toch altijd even benauwd. En dan lopen we een blokje om. Of we bellen de politie natuurlijk.

Dat blokje omlopen hielp wel eens, maar de politie is nooit ingegaan op onze klachten. "Excuseer, maar zo'n hanenkam in het straatbeeld, dat geeft mij een onveilig gevoel", daar heeft de politie nooit maatregelen tegen ondernomen. Nooit werd in het gemeentereglement een paragraafje voorzien dat punkers tot meer fatsoenlijke haartooi verplichtte. Achteraf bekeken is dat ook niet onlogisch. Ten eerste heeft de politie zich niet te moeien met onze klederdracht, zolang wij niet naakt in het openbaar rondhuppelen. En ten tweede kan de politie misschien wel mijn veiligheid proberen te garanderen, maar nooit mijn veiligheidsgevoel. Een hanenkam is niet echt gevaarlijk, en dus niet verboden. Hoe we ons daar ook bij voelen. Dat klinkt allemaal perfect aanvaardbaar, tot je 'hanenkam' gaat vervangen door 'boerka'.

Dan kan er blijkbaar plots wél worden ingegrepen. In Maaseik diende een mevrouw vorige week een klacht in omdat ze zich onveilig voelde door in boerka gehulde vrouwen. Burgemeester Jan Creemers (CD&V) had daar alle begrip voor, en besloot prompt te onderzoeken of hij de

boerka kon verbieden. In Molenbeek deden ze dat via een carnavalsregelement, en dat zag Creemers ook wel zitten. Je denkt: dat is dwaasheid, dat is populisme. Van hogehand zullen ze wel ingrijpen. Maar nee hoor: Marino Keulen (VLD), Minister van Integratie, liet weten dat hij dat initiatief steunde, en gemeenten zelfs wil helpen om zo'n wetgeving in te voeren.

Recht op veiligheid, dat heeft natuurlijk iedereen. En daar hoort de staat voor in te staan. Maar recht op een veilig gevoel, daar kan de staat niet voor instaan, en daar moet de staat niet voor instaan. Het gaat immers om een puur subjectief, en wellicht ongegrond, aanvoelen.

Iedereen heeft zijn eigen angsten, en als het gemeenterelement plots de meest verscheiden en bizarre zaken zou moeten verbieden, is het hek helemaal van de dam. In dat geval zouden Ché-t-shirts, deukhoeden en baseballpetjes terug de kleerkast in moeten. Als maar genoeg mensen zich er bedreigd door voelen, zit de kans er in. Bovendien kunnen die verboden met elkaar in tegenspraak raken: we moeten er niet aan denken dat zowel lange als korte broeken taboe worden.

Dat politici graag op de gevoelens van de mensen inspelen en eraan toegeven, is op zich niets nieuws, ook niet verkeerd en zelfs menselijk. Maar niemand kan, voor hoeveel emotie ook, een heel rechtstelsysteem en zijn logica opgeven. Als Keulens verbod op de boerka het haalt, starten wij een petitie om de toga uit het straatbeeld te bannen, want dat kledingsstuk bezorgt elke student kippenvel.

Bram Delen & Gijs Van Gassen

De Campuskrant reageert

De redactie van Campuskrant wil volgende uitspraak uit Veto (gepubliceerd in het nummer van 28 augustus 2004, en eerder al in het nummer van 16 december 2003) formeel ontkennen: Alle teksten van de universiteitspublicatie maken eerst een tussenstop via het kantoor van rector Oosterlinck vooraleer zij naar de drukker gaan.

De redactie stuurt niet alle teksten, maar enkel forumstukken waarin de auteur het beleid onder vuur neemt of interviews waarin de geïnterviewde dit doet, ter informatie door aan het rectoraat. Niét VOOR ze naar de drukker gaan, maar DAARNA. Uiteraard een betekenisvol detail.

De redactie wil uitdrukkelijk benadrukken dat Campuskrant een forum is voor de universitaire gemeenschap, en dat alle leden van de universitaire gemeenschap welkom zijn om in Campuskrant hun mening te kennen te geven over bijvoorbeeld het beleid. Uiteraard - hoeft het gezegd? - zonder dat daar door wie dan ook op zal worden ingegrepen.

Redactie Campuskrant

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redactiesecretariaat in de 's-Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 14u00 binnen zijn, liefst via e-mail veto@veto.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

"Hoezo té dik!" bulderde rector O. tegen de weegschaal die kreunend onder al dit geweld zo neutraal mogelijk het gewicht van zijn bezitter probeerde weer te geven. De weegschaal moest het die ochtend ontgelden, want rector O. was humeurig, zoals alleen een baron dat zijn kan. Hij besepte die ochtend voor het eerst goed dat dit zijn laatste jaar als leider van de universiteit zou zijn. Hij merkte het al aan de krantenkoppen, die niet langer zijn boude uitspraken en scherpe inzichten brachten, maar de namen van zijn opvolgers. "Het zal bergafwaarts naar beneden gaan, de dieperik in", mompelde rector O een pleonasme voor zich uit, terwijl hij twee croissants aan elkaar lijmdde met verse hoeveboter. Aangekomen op zijn bureau liep de rector Joan Doornaert, hét brein van het rectoraat, omver. Doornaert was op dat moment druk bezig de afwezigheden op te nemen en reutelde, tegen de grond geplakt: "Rector O aanwezig."

Met een fikse tred baande de rector zich een weg naar het kantoor van Marc Vandevenne, stak een rood aangelopen hoofd binnen en bulderde — nog harder dan tegen de weegschaal: "Broodrover!" Vandevenne verslikte zich in zijn koffie en liep met verbrande lippen de rector na om te vragen wat er scheelde. Meer dan "theoloog!" en een toeslaande deur kreeg Vandevenne niet. Achter zijn bureau gezeten besloot O dan maar aan zijn memoires te beginnen en startte op eigen houtje een brainstormsessie over de titel. Vele uren en één voorstel later, werd er op de deur geklopt. Herman Thys kwam binnen met een lintmeter in de hand en een potlood achter het oor. Een verbijsterde O. zag hoe zijn bureau werd opgemeten en snoof, terwijl Thys onder zijn tafel kroop: "Eh wel...wat zijn we daar beneden aan het doen?" "Mijn toekomstige werkomgeving aan het opmeten", repliceerde Thys droog, "Ik zou moeten weten of mijne Jacuzzi hier past." Vandevenne was ondertussen ook binnengeslopen en bezig met een duimstok uit te tellen of zijn bijbelcollectie binnenkon, want veel boeken had rector O. niet in zijn kast staan. "En dan kan deze rommel meteen buiten!", mompelde Vandevenne die Rector O.'s lievelings-laptop aanwees. De leider van de universiteit had tot dan toe zijn zeldzame kalmte weten te bewaren, maar schoot uit zijn krammen toen een alfa-wetenschapper — met zijn vingers vol boekenstof nota bene — aan zijn dure apparatuur kwam. O hief zijn beentje de lucht in waardoor zijn kousenophouders bloot kwamen te zitten en schopte met een welgemikte trap de twee indringers buiten. Vervolgens wijdde hij zich verder aan zijn memoires. Naar analogie met het boek van Koen Krucke bedacht hij erudiet: "Rector O. Drieëndertig hervormingen later."

Buiten op de gang klopten Thys en Vandevenne het stof van hun zitvlak en liepen zelfgenoegzaam weer naar hun eigen kantoor. Onderweg kwamen ze een giechelende Bart Fluitketel en Christoffel Vaelkens tegen, die synchroon "hoi" riepen tegen hun rivalen. Het olijke duo klopte aan bij rector O, die net — na intensief denkwerk — een titel had gevonden voor het eerste hoofdstuk, namelijk *hoofdstuk één*. Verstoord riep hij "binnen" en wiste het zweet van zijn voorhoofd. Fluitketel en Vaelkens huppelden binnen en tjlpten in koor "hoi". "Grumpf", fronste O. terug. "Wij zijn een lolploeg voor de rectorverkiezingen", bazelde Fluitketel voor zich uit terwijl Vaelkens met een ratel begon te zwaaien. "Wij hadden graag de confetti uit uw perforator gehad, om onze campagne op te fleuren." Rector O. haalde dieper adem dan zijn conditie hem toeliet en smet een perforator recht tegen het voorhoofd van Vaelkens. Fluitketel sleepte zijn bewusteloze kompaan buiten en ging verder op confetti-jacht. Binnen trok rector O. zijn bretellen strakker aan en besloot hoofdstuk twee wat uit te stellen en eerst verkiezingen uit te schrijven. Als het jonge volkje zo opgewonden raakte, was er geen andere optie meer mogelijk. Die verdomde democratie toch!

Paul-Henri Giraud

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	T	R	A	V	E	S	T	I	E	T
2	R	A	A	R		S	E	R	R	E
3	A	T	L	A	S		L	A	A	N
4	M	A	S	T	E	R		K	A	M
5	P		T	E	R	E	N		N	I
6	O	S		N	I	E	U	W		S
7	L	P	G		E	L	L	I	P	S
8	I	R	A	N		E	L	S	I	E
9	N	A	V	E	L		E	T	E	R
10	E	Y	E	O	P	E	N	E	R	S

Faculteiten mailen snel, maar onvolledig

Naast bedenkingen bij de drijfveer van een stoet gekke, in zwarte mantels gehulde pastoors op de Naamsestraat stellen we ons ook wel eens vragen over onze studie. E-mail is één van de meest geliefde media om dan op zoek te gaan naar een bevredigend antwoord. Maar in hoeverre gaan de K.U.Leuven-studentensecretariaten mee in deze interactie?

Joris Beckers

Vorige week (*Veto 1*) werden de K.U.Leuven, Groep T en de KHLeuven nog geroemd voor hun goede communicatiebeleid. De geïnteresseerde student kan gemakkelijk contact opnemen met de Leuvense instellingen en krijgt binnen de twee werkdagen een degelijk antwoord op (bijna) al zijn vragen. Dat bleek uit de gegevens die Veto opvroeg bij het communicatie-tijdschrift *Ad Rem*. Die woorden waren nog niet koud of er vertrokken 14 mails richting evenveel faculteiten van de unief. Zo werd nagegaan in welke mate de vertwijfelde student door zijn faculteit geholpen wordt.

Deadline

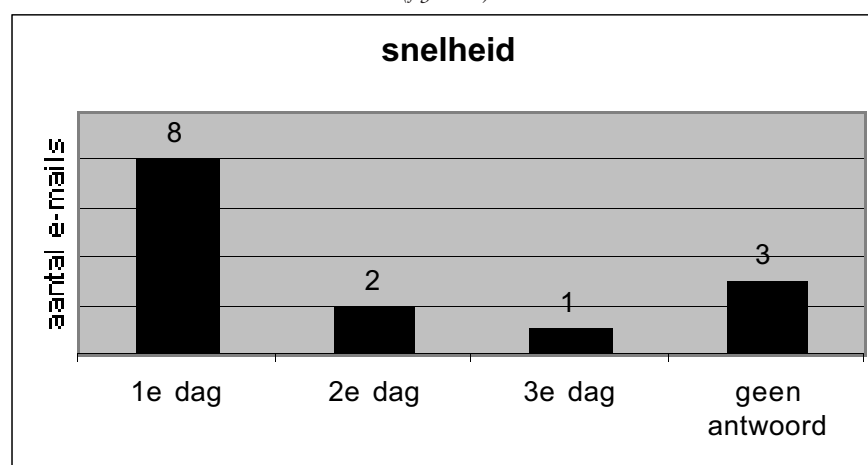
Op de startpagina van de de K.U.Leuven-site staan de links naar alle faculteiten. Hoewel vorm en inhoud redelijk uniform zijn, verschillen de 14 homepages deels qua invulling. Toch is het nooit echt moeilijk om het studentensecretariaat van de faculteit in kwestie te vinden en een e-mailadres is dan ook niet meer ver weg. Een eenduidig adres zou echter de laatste twijfels kunnen wegnemen. Zo gebruiken enkele faculteiten info@faculteit.kuleuven.ac.be of studentensecretariaat@faculteit.kuleuven.ac.be. Dit is veel duidelijker dan de coördinaten van het secretariaatspersoneel. In positieve zin viel de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen op. De eerste pagina deelt namelijk meteen de contactgegevens mee, een tip voor goede communicatie. Toch zijn alle faculteiten vlot bereikbaar via een e-mailadres dat even vlot gevonden kan worden.

Naast 'bereikbaarheid' werden - naar analogie met het voorgaande onderzoek - ook 'snelheid' en 'volledigheid van antwoord' als criteria voor goede communicatie gebruikt. Op woensdag 29 september om 15u23 werden 14 mails gelijktijdig naar de verschillende faculteiten gestuurd. Het bericht telde drie vragen: 'Waar kan ik het IAJ-

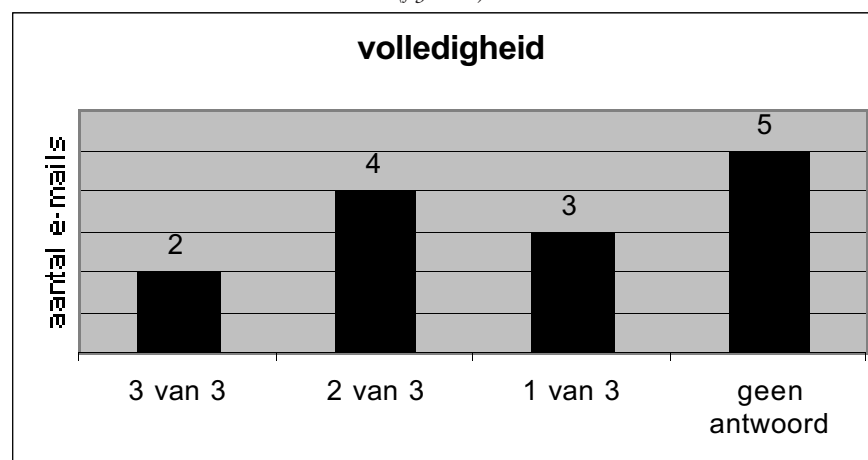
formulier voor dit jaar vinden?', 'Wanneer moet ik dit inleveren?' en het vagere 'Moet ik hiervoor nog iets anders doen?'. Voor een volledig antwoord zijn dus drie gegevens nodig: waar de student het formulier kan vinden; een deadline die bij de meeste faculteiten in de tweede week van oktober valt; en een eventuele opsomming van andere documenten, zoals de puntenlijst van het vorige academiejaar.

Vier minuten na het versturen van de mail kwam het eerste antwoord reeds binnen. De Faculteit Wetenschappen kroonde zich tot Master in de Communicatie met een volledig antwoord in de vorm van een link. Op dit webadres kan het benodigde formulier in twee formaten gedownload worden. Eén seconde later antwoordden de Farmaceutische Wetenschappen, al was dat antwoord niet volledig. Zo was meteen de trend gezet, die ook in het hogescholen- en universiteitsonderzoek duidelijk was geworden. Enkel de

(figuur 1)

(figuur 2)

faculteit Letteren bezorgde nog een volledig antwoord. In alle andere reacties ontbrak telkens minstens één van de gevraagde gegevens (zie *figuur 2*).

Geïrriteerd

Dezelfde dag stuurden nog zeven andere faculteiten een antwoord. Eén dag later — op 30 september — reageerden nog twee faculteiten. Daarbij was die van de Bio-ingenieurswetenschappen, die daags voordien reeds gemeld had de vraag naar de bevoegde persoon door te sturen. Dit totaal van tien antwoorden viel binnen wat in het vorige onderzoek als het beste resultaat beschouwd werd. Men kan namelijk niet verwachten dat mails constant beantwoord worden. Als dit, bijvoorbeeld, één maal per dag volledig gebeurt, dan moet dus ook de volgende werkdag meegeteld worden. Op de derde werkdag kwam nog één antwoord binnen: dat van de Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen. De drie overige faculteiten stuurden nog geen antwoord. Hiertoe behoren de kleinere faculteiten Godsdienstwetenschappen en Bijzonder Kerkelijk Recht en Geneeskunde - de grootste (zie *figuur 1*).

Bij de kleinere faculteiten zouden we ervan kunnen uitgaan dat de studenten bijna persoonlijk gekend zijn. Dit blijkt uit het antwoord van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, dat de naam van de ondergetekende opzocht en merkte dat die slechts als vrije student bij Filosofie voorkwam. Ook bij de grotere faculteit Bio-ingenieurswetenschappen werd een toelichting gevraagd. Toch lijkt het niet relevant om voor een eenvoudige informatie-vraag eerst de studentengegevens te controleren. Bovendien hoeft de naam in het e-mailadres niet altijd de naam van de vraagsteller te zijn.

90 procent van de antwoorden bevatte ook de gestelde vragen. Dit is een van de tips voor duidelijke communicatie, die dus goed ingeburgerd blijkt. Slechts vier faculteiten boden het formulier digitaal aan, via een link. Daarmee bleven ze volledig op de digitale snelweg en bewijzen ze de moderne student een grote dienst. Tot slot raakte één faculteit licht geïrriteerd, omdat de formulieren twee dagen eerder uitgedeeld waren.

GEDRAGSCODE VOOR VERSTANDIG FEESTEN

Nachtraaf, wees geen domme uil!

De studentenkoepel LOKO, de universiteit en de stad Leuven stelden maandag gezamenlijk een nieuwe campagne voor die het nachtlawaai opnieuw in de aandacht brengt. De gebruikelijke repressieve aanpak maakt echter plaats voor een positieve studentencode die zo evident is dat ze op het eerste zicht overbodig lijkt.

Herman Loos

Lees eerst even de tekst in het kadertje. Niet bepaald de Bergrede, wel? Deze gedragscode is inderdaad belachelijk vanzelfsprekend. Toch zal ze geregeld in het straatbeeld opduiken, samen met Staf de Uil, het logo van deze campagne. Het gaat hier niet om de spreekwoordelijke domme uil, maar om de variant die het nachtleven en de wijsheid combineert. Staf moet een nieuwe Bob worden, en het blijft rustig als Staf feest.

Gratis

"Feesten mag en moet zelfs in een stad als Leuven, maar het moet respectvol gebeuren", aldus studentenant Hans

Gooris. "Wij gaven maandag het goede voorbeeld met een grote receptie waarop iedereen uitgenodigd was om gratis een pint of iets fris te drinken. We hebben toen onze studentencode officieel voorgesteld en hopen dat studenten ze voortaan in het achterhoofd houden. Op deze manier zal feesten in de toekomst voor iedereen aangenaam blijven."

Het is immers opvallend dat de klachten over nachtlawaai niet enkel van Leuvenaars komen. "Ook studenten vinden deze overlast hinderlijk en komen de laatste jaren meer bij ons aankloppen", weet Gooris. "Het buurtoverleg tussen fakbars en bewoners en het stewardsysteem werpen reeds vruchten af, maar iedereen moet zijn steentje bijdragen. Wij hopen daarom op een geleidelijke attitudeverandering bij de studenten."

Het is echter niet de bedoeling om extra patrouilles met getrainde honden door de straten te jagen. De Leuvense politie opteert voor een preventieve aanpak en legt de bal in het kamp van de studenten. "Studenten kunnen ook zelf de verantwoordelijkheid nemen en hun lawaaierige collega's in toom houden. Want eigenlijk verdienen lastpakken gewoon een schop onder hun gat, daarvoor is geen politie nodig. Wij willen daarom nog beter

samenwerken met de stewards, die een soort *missing link* zijn tussen student en politie."

Dubbel

Allemaal goed en wel, maar is dit niet de zoveelste druppel op een hete plaat? Gooris: "Het nieuwe aan deze campagne is de positieve aanpak, we wijzen niemand met de vinger. Daarom hebben we ook voor een ludieke ondertoon gekozen op onze affiches. De studenten van Sociale Raad hebben een code willen opstellen die voor iedereen logisch is. Eigenlijk is ze voor studenten te nemen of te laten, ze zijn zelf immers verstandig genoeg."

Het is dus duidelijk dat er op de lange termijn wordt gewerkt. Het probleem van nacht-

lawaai en overlast vormt slechts het startschot van een campagne waar ieder jaar een nieuw thema aan bod zal komen. De voorzet is nu gegeven, het is aan de studenten om binnen te koppen. Met een eenvoudige opdracht als het in ere houden van deze gedragscode, kan dat niet moeilijk zijn, zelfs op die momenten dat je de bal dubbel ziet.

Studentencode

Als tijdelijke bewoners van Leuven willen wij, studenten, samen met de Leuvenaars werken aan een veilige, gezellige en leefbare stad.

Fuiven en uitgaan doen we met respect voor de nachtrust van diegenen die 's nachts willen slapen.

We onthouden ons van vandalisme, vuilnisvoetbal, wildplassen... en respecteren de eigendommen van derden.

In onze omgang met anderen houden we rekening met de persoonlijke integriteit en onthouden we ons van verbaal en fysiek geweld, pesterijen, bedreigingen...

We respecteren onze medebewoners en burens en houden het op ons verblijfadres rustig en proper.

We leggen onszelf deze waarden vrijwillig op zodat Leuven een gezellige en veilige stad blijft waar ruimte is voor werken, studeren en uitgaan.

Rutte-plannen doen pijn

Het rommelt al enkele weken in het Nederlandse hoger onderwijs. Aanleiding zijn de besparingsplannen van staatssecretaris van Hoger Onderwijs Mark Rutte. In totaal wil Rutte de komende jaren zeventig miljoen euro besparen. De plannen stuiten niet enkel in de onderwijswereld op weerstand, ook de Tweede Kamer uit kritiek.

Ben Deboeck

Als Ruttés plannen erdoor komen, krijgt Nederland hogere inschrijvingsgelden en betalen Nederlandse studenten die meer dan vijf jaar studeren maximaal 6.500 euro, net als niet-EU-studenten. Anderzijds zullen studenten meer kunnen lenen, maar dus ook meer moeten aflossen na de studies.

Pijnlijk

Een eerste punt is de verhoging van de inschrijvingsprijs met 100 euro, zodat die op 1.576 euro komt te liggen. Verder zullen niet-EU-studenten niet langer allemaal welkom zijn in Nederland. De regering wil namelijk 'de besten' selecteren en die in aanmerking laten komen voor een beurs. De andere betalen — maximaal — 6.500 euro. Ook wie in Nederland ouder dan 29 is, zou niet langer worden bekostigd door de overheid en dus dezelfde maximale op tafel moeten leggen. Voor leraren- en zorgopleidingen maakt Rutte een uitzondering omdat er een tekort aan is.

Het belangrijkste zijn de maatregelen die moeten aanzetten tot sneller studeren. "De snelle studenten betalen mee voor de trage studenten, dus moeten we deze laatste straffen", is Ruttés uitgangspunt. Dit wil hij realiseren door maximaal één jaar uitloop bovenop de officiële studieduur toe te laten. Wie er langer over doet, betaalt alles zelf. Momenteel doen studenten gemiddeld 5,6 jaar over hun studie. Pijnlijk detail: Rutte deed zelf ook zeven jaar over zijn studie geschiedenis.

Anderzijds zou gewerkt worden met halfjaarlijkse 'leerrechten', zodat per half jaar naar een andere instelling kan worden overgestapt, als een opleiding je niet bevalt. Zo wordt het hoger onderwijs meer vraaggestuurd, iets waarvoor Nederlandse studentenbonden al jaren pleiten, aangezien de instel-

lingen op deze manier voor kwaliteitsbewaking en aandacht voor hun studenten moeten zorgen.

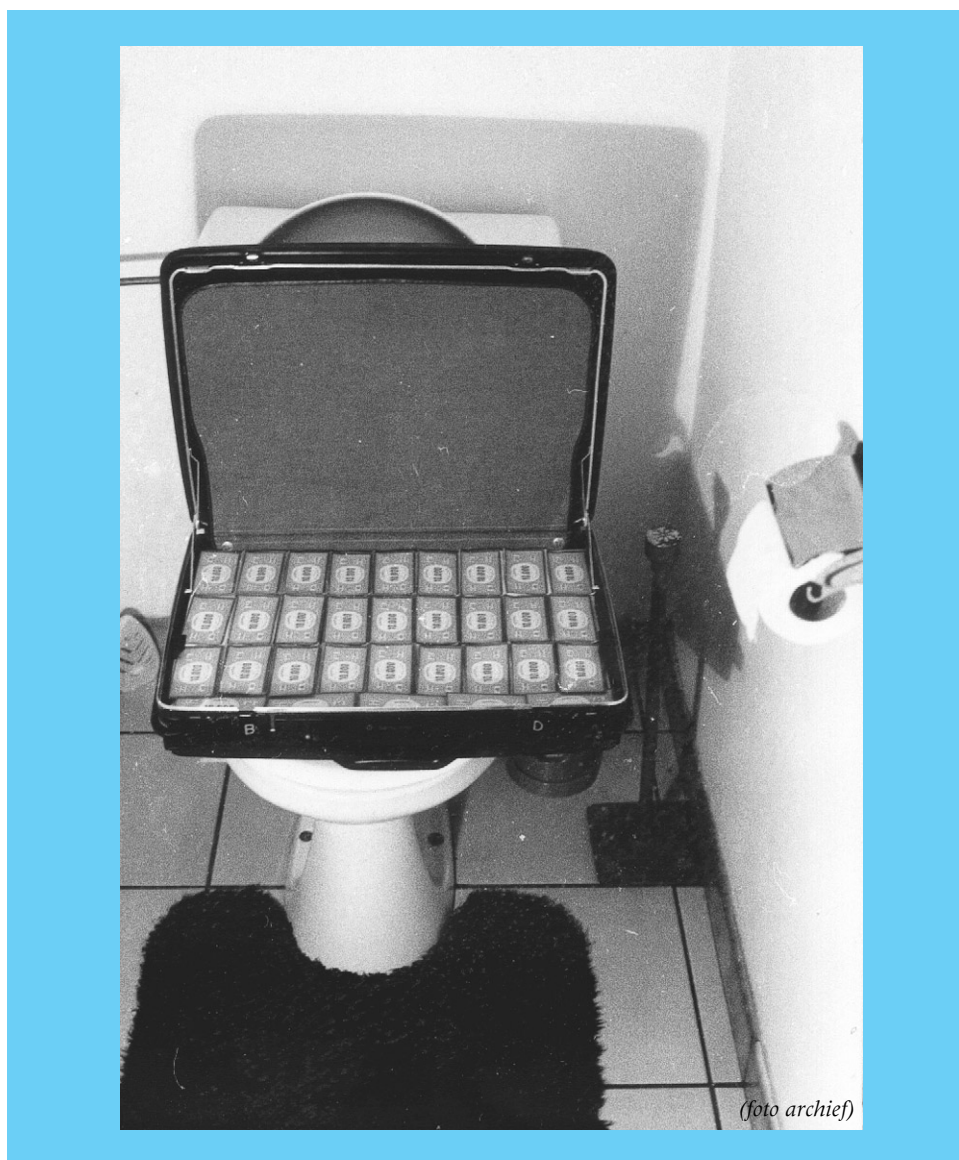
Innovatie

Of het allemaal zover zal komen, valt nog af te wachten, aangezien zowel uit de coalitie als uit de oppositie reeds forse kritiek werd geuit op de plannen. D66 kreeg een jaar geleden tijdens de moeizame coalitiegesprekken van CDA en VVD immers beloofd dat in het onderwijsvel niet — verder — gesneden zou worden. "Studeren voor dertigplussers moet mogelijk blijven met studiefinanciering. Wij willen de beurzen voor buitenlandse studenten handhaven en het collegegeld mag niet omhoog", klinkt het. De D66-ministers wisten overigens de voorgenomen verhoging met 200 euro van de inschrijvingsgelden reeds te halveren.

Ook Ruttés eigen VVD liet weten "op het hele front met alternatieven te komen." Derde coalitiepartner CDA vormt dan weer samen met de PvdA, D66 en LPF een kamermeerderheid tegen de geplande stopzetting van de bekostiging van dertigplussers. De PvdA stelde zelfs een alternatieve begroting op waarin onderwijs in plaats van een bezuiniging, een meeruitgave van 1,4 miljard euro krijgt. De bezuinigingsplannen zullen dus zeker niet in hun totaal door de Tweede Kamer raken. Rutte beseft dit, maar houdt vast aan zijn plannen. "Over het te bezuinigen bedrag zijn we het eens. Als ze bepaalde voorstellen afwijzen, zullen de partijen met reële alternatieven moeten komen en ik vrees dat die niet zo eenvoudig te vinden zijn."

Gespreid

Ook de onderwijswereld liet alvast verstaan niet gediend te zijn met de hangende maatregelen. Vooral het feit dat een jaar na aantreden een regering die innovatie en de kenniseconomie als voorname doelen vooropstelde, deze voorstellen lanceert, kan rekenen op kritiek. Studentenkoepel LSVb vreest een hogere drempel tot hoger onderwijs, torenhoge studieschulden en minder sociaal, cultureel en bestuurlijk engagement onder studenten wegens de verhoogde druk om te slagen. Met — een deel van — het bespaarde

(foto archief)

geld wil Rutte wel de leenmogelijkheden voor studenten uitbreiden, zodat de verhoging van de inschrijvingsgelden kan worden gecompenseerd. Al dient daar uiteraard rente op betaald.

Het Nederlandse studiefinancieringssysteem is fundamenteel anders dan het Vlaamse. Hier kun je een beurs krijgen die in het beste geval de studiekost voor een groot deel dekt. Bij de noorderburen bestaan ook beurzen, maar die liggen er veel lager. Daarnaast bestaat er een systeem waarbij je van de staat kan lenen. Maximaal 250 euro per maand en tegen een rente van vijf procent. Na je studie krijg je twee jaar de tijd vooraleer de over vijftien jaar gespreide aflossingen beginnen.

In 2003 was het gemiddelde geleende

bedrag per aflossende student 6.200 euro: dit jaar was dit reeds opgelopen tot 6.800 euro. Verwacht wordt dat dit enkel zal toenemen, aangezien er steeds meer zal moeten worden geleend, Ruttés nieuwe plannen zelfs buiten beschouwing gelaten. Studeren wordt immers zwaarder nu Nederlandse instellingen hun masterstudenten extra eisen kunnen stellen, zodat baantjes en een studie moeilijker te combineren vallen. Daarnaast kregen de instellingen dit voorjaar de toelating voor 'topmasters' een hoger inschrijvingsgeld te vragen.

Tegenover de hogere kosten plaatst Rutte nu dus een uitbreiding van de leenmogelijkheid met acht euro per maand. Ook zou de aflossing meer gerelateerd worden aan wat men later verdient.

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Neefje van?

Sinds vorige week donderdag heeft Canonica een nieuwe preses. De kleinste faculteitskring werd in 1978 mede door éne Rik Torfs opgericht die meteen ook de eerste twee jaar het preseschap op zich nam. Na de tweejarige heerschappij van de illustere Kenneth Van Hecke, neemt Sebastiaan Pot de fakkel nu over. Voor de volledigheid: twee stemmen voor, één onthouding.

Als we dat nog meemaken

Tegen 2020 verwachten internationale experts dat hooguit een paar topinstituten zullen overblijven die op wereldniveau kunnen concurreren. Dit is het resultaat van een onderzoek van de Universiteit Twente. Een andere voorspelling is dat onderzoekers de wetenschappelijke tijdschriften weer zelf in handen krijgen: over zestien jaar zal meer dan de helft van alle tijdschriften op Internet verschijnen, onder controle van de wetenschappers zelf. Daarnaast drukten de deskundigen hun hoop uit dat het erkennen van verworven competenties algemeen wordt ingevoerd in het hoger onderwijs. Instellingen zouden dan niet enkel naar behaalde diploma's kijken, maar ook naar werkervaring en verworven vaardigheden.

Mis Antwerpen

Enkele weken terug was er commotie rond een eucharistieviering bij het begin van het Antwerpse academiejaar. De Universiteit Antwerpen (UA) is samengesteld uit drie campussen, de vrijzinnige Drie Eiken en Middelheim, en de stadscampus, het vroegere jezuïetencollege Ufsia. Deze stadscampus houdt traditioneel een misviering bij aanvang van het academiejaar. Nu behoort de campus dus tot de eengemaakte, pluralistische UA zodat de andere campussen kritiek hadden op het voornemen, deze katholieke traditie verder te zetten.

In een open brief protesteerden enkele proffen tegen dit plan en op de vrijzinnige campussen ging een petitie rond. Daar bleef het bij en de discussie werd verder in de kiem gesmoord, zodat de misviering vorige week maandag gewoon doorging. Verwacht wordt wel dat het de laatste keer was, aangezien volgend jaar waarschijnlijk een rector afkomstig van Middelheim of Drie Eiken zal aantreden. UA-rector Francis Van Looen wees in zijn openingstoespraak trouwens op de pluralistische visie die de eengemaakte universiteit wil uitdragen.

Gent kan niet mee

De helft van het bedrag dat alle universiteiten samen aan advertenties uitgeven, is afkomstig van de K.U.Leuven. In 2003 gaven ze samen 654.000 euro aan reclame uit, ruiladvertenties inbegrepen. De K.U.Leuven, campus Kortrijk inbegrepen, spendeerde zowat 327.000 euro, waarvan een derde aan radiospots. Na Leuven volgen Antwerpen (20%) en de kleine K.U.Brussel (15,6%).

De Gentse universiteit vertegenwoordigde slechts 1% van de advertentie-uitgaven. Reden is de eenzijdige doorbreking van de K.U.Leuven vorig jaar om de ongeschreven overeenkomst te verbreken dat er geen agressieve advertentiecampagne via de media gevoerd wordt. Gent had in 2003 dan ook geen budget voorzien en kon niet reageren toen Leuven uitpakte.

Om het goed te maken

De beste opleiding Psychologie in Vlaanderen wordt gedoceerd aan de UGent. Leuven volgt op de tweede en de VUB op de derde plaats. Dat is de conclusie van het visitatierapport Psychologie. Zeventien aspecten werden gejureerd en vervolgens werd een globale beoordeling gemaakt.

Gent dankt haar goede plaats aan de manier waarop het onderwijs wordt overgebracht, de studietijd van de studenten, het personeelsbeleid en de interne kwaliteitszorg. Internationalisering is voor de drie universiteiten slecht, wat betekent dat studenten en professoren te weinig naar het buitenland trekken. Dit is een pijnpunt dat bij andere gevisiteerde opleidingen ook terugkeerde.

Bokrijk in Leuven

Zaakvoerder Koen Jacobs van café Ambiorix op de Oude Markt wil wat doen aan de uitgestorven Limburgse studentenclubs in Leuven. Via affiches met opschrift 'Wie start de Limburgse gilde opnieuw op?' roept Jacobs, zelf oud-lid van studentenclub *Mijnlamp* nu de Limburgse gilde weer samen, die de clubs overkoepelde. De luxueuze koten, de hoge bierprijzen en semesterexamens worden met de vinger gewezen voor het verdwijnen of aftakelen van 'legendarische' Limburgse clubs als *Heidebloem* en *Klamme Hand*.

(bd)

Tellen tot veertien

Het academiejaar is opnieuw begonnen en Leuven lijkt overspoeld te worden door nieuwe studenten: 5.047 om precies te zijn. Dat zijn er 384 meer dan vorig jaar. Veto grasduinde door de inschrijvingsaantallen en zet de belangrijkste punten voor u op een rijtje.

Hanne Vermeiren

We rekenen in die 5.047 nieuwelingen enkel de *generatiestudenten* mee. Dit zijn studenten die zich voor de eerste keer hebben ingeschreven in het eerste jaar. Bij hen zijn de populairste faculteiten Letteren, Rechtsgeleerdheid en Toegepaste Wetenschappen. Hierbij is een verschuiving te merken met vorig jaar; toen stond Psychologie en Pedagogische Wetenschappen nog op nummer drie. Dit jaar moet deze faculteit tevreden zijn met een vierde plaats. Geneeskunde sluit de top vijf af. Helemaal onderaan bengelt Kerkelijk Recht met geen enkele nieuwe student. Wijsbegeerte en Godgeleerdheid doen het iets beter, beide 51 studenten.

Media

Natuurlijk zeggen inschrijvingsaantallen op zich niet veel, er moet ook gekeken worden naar de inschrijvingen van vorig jaar en eventuele stijgers of dalers. De sterkste stijger is Toegepaste Wetenschappen met maar liefst 22,35% meer inschrijvingen. Wijsbegeerte doet het 21,43% beter dan vorig jaar en Farmaceutische Wetenschappen sluit aan met 20%. Maar daarbij zijn de jongens met 120% gestegen! Algemene verklaringen zijn niet ver te zoeken: het ingangsexamen bij Burgerlijk Ingenieur werd afgeschaft en de media heeft ons in de zomer voldoende bestookt met een tekort aan apothekers.

Ondanks de goede resultaten in de totale inschrijvingsaantallen, blijkt Psychologie en Pedagogische wetenschappen toch af te nemen met 7,83%, in absolute cijfers zijn dat 45 studenten minder. Twee andere dalers zijn Bio-ingenieurswetenschappen en Sociale Wetenschappen. Volgens bepaalde bio-ingenieurs is dat niet verwonderlijk en hangt de daling samen met de afschaffing van het ingangsexamen bij burgerlijk ingenieur. Vroeger kwamen gebuisde *wannabeburgies* blijkbaar massaal naar deze richting.

Politieserie

Als we de faculteiten van wat naderbij bekijken, merken we intern ook verschillen op. Bij Toegepaste Wetenschappen stijgen zowel Burgerlijk Ingenieur (29 studenten meer) en Burgerlijk Ingenieur-Architect (70 studenten meer). Binnen Geneeskunde stijgt enkel de opleiding Arts sterk (36 studenten meer). Rechtsgeleerdheid dankt

zijn bescheiden stijging vooral aan de groeiende populatie criminologiestudenten. Merken we hier een invloed van de vele politseries op televisie? Bij Wetenschappen

Romaanse en Klassieke Talen. Als we het totaal van vorig jaar van de drie richtingen vergelijken met de inschrijvingen in de nieuwe bachelor is er een verschil van 40

Wetenschappen en bij Wetenschappen. Er is slechts één *mannenrichting*: Toegepaste Wetenschappen. Hier zijn er 413 mannen voor de eerste keer ingeschreven in het eerste jaar en maar 129 vrouwen. Bij Letteren, Geneeskunde en Rechtsgeleerdheid zijn de vrouwen duidelijk in het voordeel. Maar niemand verslaat het *vrouwenbastion* Psychologie en Pedagogische wetenschappen: 442 vrouwen voor 88 mannen: dat betekent dat ongeveer 20% van de nieuwe studenten mannen zijn. Per opleiding bekeken blijkt dat vooral Pedagogische Wetenschappen gevuld is met vrouwen: hier is maar 12,5% man, namelijk 17 tegenover 144 vrouwen.

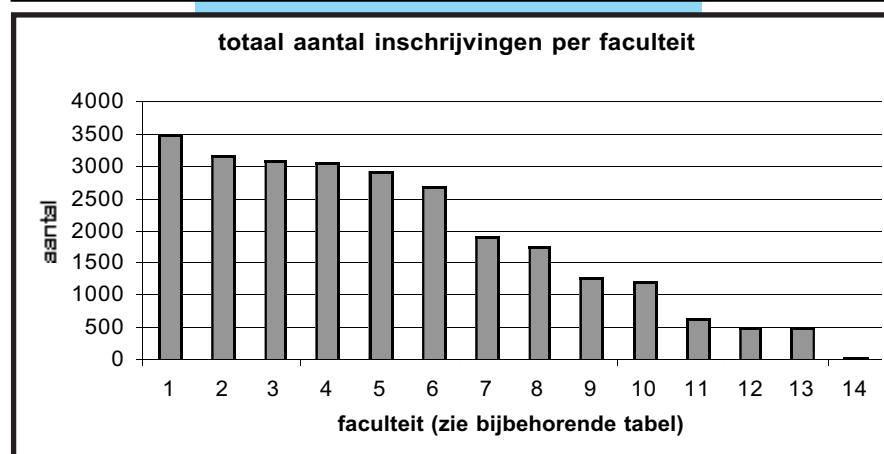
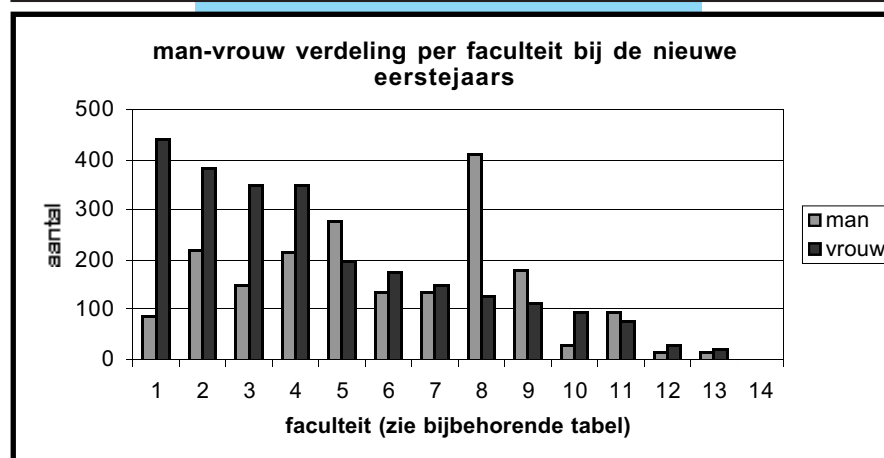
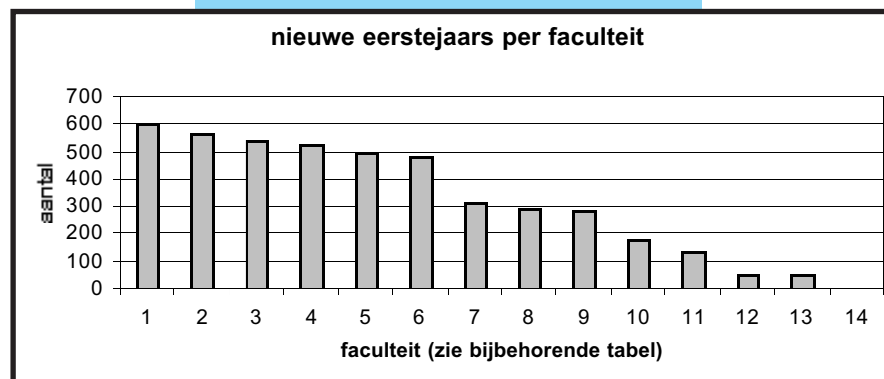
Maar dat zijn natuurlijk enkel de nieuwe studenten. Hoe zit het met het totale aantal studenten aan de K.U.Leuven? Hierbij tellen we enkel de hoofdschrijvingen mee. In totaal blijken er dan 27.206 studenten te zijn: 698 meer dan vorig jaar op hetzelfde moment. De grootste faculteit is Geneeskunde met maar liefst 3.509 studenten. De kleinste faculteit is, zoals in alle andere tabellen, Kerkelijk Recht: 20 studenten volgen deze opleiding. De cijfers voor de faculteiten daartussen vind je in de bijbehorende tabel.

Eenzaam

Tot slot zijn er nog die *andere* studenten: de internationale. Ook zij worden opgedeeld in verschillende groepen, met name naar afkomst. We splitsen hen op in twee groepen: EU-burgers tegenover niet-EU-burgers. Binnen de EU zijn het voornamelijk Nederlanders die in België komen studeren: een slordige 455. Ter vergelijking: dat zijn er meer dan de nieuwe eerstejaars in de faculteiten Bio-ingenieurswetenschappen, Farmaceutische wetenschappen, Godgeleerdheid en Wijsbegeerte. Samen wel te verstaan. Spanje en Duitsland staan op nummer twee en drie. Italië is nummer vier en Polen sluit de top vijf. Uit Oostenrijk en Luxemburg kwamen telkens maar zes studenten. Slechts vier studenten komen uit Letland en Estland, drie uit Malta.

Bij de niet-EU-burgers heeft de nummer één nog meer vertegenwoordigers dan de Nederlanders. Er zijn namelijk 476 Chinezen naar het Leuvense afgezakt. Verder in de topvijf: V.S. (153), India (115), Nigeria (70) en Turkije (64). Hier vinden we meerdere nationaliteiten die zich eenzaam voelen in Leuven: er is telkens maar één student gekomen van (en hou u vast, want het is een hele lijst): De Maagdeneilanden, Benin, Bosnië, Cambodja, Jamaica, Laos, Niger, Panama, Tunesië, Botswana, Gabon, Ivoorkust, Oman, Soedan en Tonga. Als je al deze studenten wil vinden, ga gerust je gang.

Meer info op www.kuleuven.ac.be/studinfo.

blijft Wiskunde ongeveer status quo, daalt Informatica en stijgt Natuurkunde, zij het beide zeer matig. Ook Biologie, Geologie en Chemie kennen amper schommelingen. Geologie stijgt lichtjes met 16 studenten meer. Bij Psychologie en Pedagogische wetenschappen dalen de beide opleidingen.

Letteren is een zeer aparte faculteit. Niet alleen kent het verschillende onderdelen, maar dit jaar werden er ook grote veranderingen doorgevoerd. De meeste opleidingen kennen weinig tot geen verschillen, buiten Sinologie, dat 24 studenten meer telt dan vorig jaar. Het grote verschil zit natuurlijk in de bachelor Taal- & Letterkunde, de samenvoeging van de vroegere Germaanse,

studenten. De populairste taal binnen deze nieuwe bachelor blijkt Engels, gevolgd door Nederlands, Spaans en Frans. Dan volgen Latijn en Italiaans. Duits en vooral Grieks zijn duidelijk minder populair.

Vrouwenbastion

Ook man-vrouw verdelingen zijn soms interessant om te bekijken. In totaal zijn er 2.519 vrouwen, voor 2.015 mannen. De 'vervrouwelijking' bij de studenten die al enkele jaren aan de gang is, zet zich dus voort. Bij de meeste faculteiten is er een licht voordeel voor de vrouwen, behalve bij Economische en Toegepaste Economische

Nieuwe eerstejaars

1. Letteren: 601
2. Rechtsgeleerdheid: 568
3. Toegepaste Wetenschappen: 542
4. Psychologie en Pedagogische Wetenschappen: 530
5. Geneeskunde: 500
6. Economische en Toegepaste Ec. Wetenschappen: 479
7. Sociale Wetenschappen: 318
8. Wetenschappen: 296
9. Bewegings- en Revalidatiewetenschappen: 288
10. Bio-ingenieurswetenschappen: 178
11. Farmaceutische Wetenschappen: 132
12. Godgeleerdheid: 51
13. Wijsbegeerte: 51
14. Kerkelijk Recht: 0

Man - vrouw verdeling bij de nieuwe eerstejaars

1. Psychologie en Pedagogische Wetenschappen: 88 - 442
2. Letteren: 223-386
3. Geneeskunde: 150 -350
4. Rechtsgeleerdheid: 218 - 350
5. Economische en Toegepaste Ec. Wetenschappen: 278 - 201
6. Sociale Wetenschappen: 139 - 179
7. Bewegings- en Revalidatiewetenschappen: 136 - 152
8. Toegepaste Wetenschappen: 413 - 129
9. Wetenschappen: 182 - 114
10. Farmaceutische Wetenschappen: 33 - 99
11. Bio-ingenieurswetenschappen: 99 - 79
12. Godgeleerdheid: 18 - 33
13. Wijsbegeerte: 28 - 23
14. Kerkelijk Recht: 0 - 0

Totaal inschrijvingen

1. Geneeskunde: 3509
2. Letteren: 3170
3. Toegepaste Wetenschappen: 3107
4. Rechtsgeleerdheid: 3050
5. Psychologie en Pedagogische Wetenschappen: 2941
6. Economische en Toegepaste Ec. Wetenschappen: 2674
7. Sociale Wetenschappen: 1913
8. Wetenschappen: 1742
9. Bio-ingenieurswetenschappen: 1270
10. Bewegings- en Revalidatiewetenschappen: 1212
11. Farmaceutische W0etenschappen: 644
12. Wijsbegeerte: 520
13. Godgeleerdheid: 515
14. Kerkelijk Recht: 20

Een stukje Argentinië in hartje Frankrijk

Na maandenlang zwoegen aan stapels CV's en motivatiebrieven, kon ik donderdag eindelijk vertrekken naar Parijs. Daar zou ik de volgende maanden verblijven in het Argentijnse huis. Mijn woonplaats zelf is zeer authentiek en biedt als je wil zelfs een internaatchtige indruk. Elke verdieping is vergezeld van een keukentje van nul bij één meter. Ook het internet in het kleine computerzaaltje is zeer origineel. Het is met andere woorden nog trager dan de bediening van moeder en dochter in de broodjeszaak 'Carpe Diem'. Dat maakt het natuurlijk allemaal nog charmanter.

Alvorens me bezig te houden met de gebruikelijke formaliteiten, besloot ik een double café te gaan drinken in een plasteiken doch sympathiek ogende bar. Daar bespiedde ik van achter mijn boek de verschillende nationaliteiten die het cafeetje in- en uitliepen. Onbewust genoot ik van het voyeurisme dat ons eigen is en probeerde ik bij elk gezicht een verhaal te verzinnen. Plots voelde ik een lichte tot stevige blos mijn wangen kleuren. Ongetwijfeld was ik niet de enige die zich met dergelijke gedachten bezighield! Niet veel later volgde een paniecreactie die mijn lichaamstemperatuur met enkele graden deed stijgen. Wat dachten die schaamteloze snuiters wel om, zo ongevraagd mijn geest binnen te dringen? En hoe stonden zij tegenover het Belgische volk waarvan ze niet eens beseffen dat er een Vlaamse kant in aanwezig is?

Potten

Vielen we vroeger wél in goede aarde, dan kan mijn aankomst daar enigszins verandering in gebracht hebben. Na vijf bijna-neus-op-de-grondervaringen en het winnen van de wedstrijd breek-zoveel-mogelijk-potten-in-slechts-één-winkel, worden we bij deze ongetwijfeld tot het lompe volk op deze aardbol uitverkoren. Maar toch, als men al op de hoogte is van het bestaan van de niet-Franstalige kant van België, hebben de Vlamingen zeker geen slechte naam. Naar verluidt is het zelfs een vrolijk en glimlachend volk. Maar waarom ben ik daar niet van op de hoogte? Jammer genoeg heeft de naam en de faam van het Vlaams Blok zich al in die mate verspreid dat ik met handen, voeten, gestamp en gehuil heb mogen uitleggen dat niet elke Vlaming een racist is.

Hoe het ook zij, bepaalde karaktertrekjes lijken mij vrij universeel. Het zal wel geen kat verbazen, maar de Argentijnse mannen zijn meer dan vriendelijk en bieden spontaan aan of ze je Spaans kunnen aanleren. En dit, wel te verstaan, zonder opdringerig te zijn..

De vrouwen zwijgen, kijken je van diep achter hun lange wimpers aan en taxeren vluchtig in hoeverre je hun terrein zal pogen in te palmen. Vervolgens lopen ze verder zonder de mondhoeken nog maar één millimeter richting oor te begeven. Groot was dan ook mijn vreugde wanneer ik door de straten in het dertiende arrondissement *cruisde*. Een schone buitenlandse had namelijk het woord rechtstreeks tot mij gericht. Spijtig genoeg kon ik haar geen inlichtingen geven over de te volgen route naar het plaatselijke ziekenhuis, maar ons beider gegrijns wees op een wederzijds begrip. Eindelijk een vriendelijke vrouw! Waar zouden we dat schrijven? Misschien in Veto dacht ik zo.

Catherine Zenner

Boterhammen met choco

Vorige week al de opening van een nieuw Wereldcafé, binnenkort de *fair trade week*. Duurzame ontwikkeling en eerlijk handel slaan ons om de oren. Leuven biedt tal van mogelijkheden om heerlijk eerlijk te worden!

Van 6 tot 16 oktober loopt de nationale *fair trade week*. Tijdens die week, die eigenlijk een tiendaagse is, willen Oxfam Wereldwinkels, Fair Trade Organisatie, Maya Honing en Max Havelaar de consumenten overtuigen om eerlijke producten te kopen. De concepten eerlijke producten en duurzame handel traden de laatste tien jaar sterk op de voorgrond. Langzaam maar zeker koopt een steeds groeiende groep mensen producten bij de Wereldwinkel of producten met het label Max Havelaar.

2003 kon een topjaar genoemd worden voor Max Havelaar. De bekendheid van het keurmerk, want Max Havelaar is geen gewoon merk, steeg van 40 tot 47 procent. Ook de producten doen het goed. De koffieverkoop steeg met maar liefst 19 procent en de eerlijke bananen gaan ook vlot over de toonbank, waarvan een stijging van 57 procent het bewijs levert.

Vertrekkend van dat feit ligt de nadruk dit jaar dan ook niet op het laten kennis maken van de consument met producten uit eerlijke handel. Niettegenstaande het minimale aandeel van eerlijke producten in vergelijking met het aandeel van grote multinationals in de wereldhandel, staat de beschikbaarheid van eerlijke handelsproducten voor de consument centraal.

Vanzelfsprekend valt er die week in Leuven heel wat 'eerlijks' te beleven en te verkrijgen. De Leuvense Wereldwinkels steunen graag initiatieven die duurzame ontwikkeling en eerlijke handel promoten. Daarvan getuigt letterlijk hun aandeel in de realisatie van het Wereldcafé. Vanuit de Leuvense Wereldwinkels en de Wereldwinkels in de omliggende gemeenten worden er dan ook heel wat activiteiten op poten gezet om de *fair trade week* onder de aandacht te brengen.

Banaan

Vrijdag 8 oktober voeren de Leuvense Wereldwinkels actie aan het station. De vroege pendelaars kunnen voor één keer hun ontbijt overslaan, want boterhammen met choco staan op het Wereldwinkelmenu. Alle Wereldwinkels nemen alvast deel aan de Wereldwinkelklantendag. Die dag is er een cacao-videowedstrijd waarmee iedereen een prijs kan winnen. Cacao is namelijk dit jaar het product dat speciaal in de kijker wordt geplaatst. Alma, het studentenrestaurant bij uitstek, blijft natuurlijk niet achter. Info-stands zorgen voor een versterkte aanwezigheid van de Wereldwinkels, maar daarnaast wordt gekookt met fair trade ingrediënten. In één van de schotels wordt een fair trade ingrediënt gebruikt.

Woensdag 13 oktober vindt in de Diestsestraat van 13 uur tot 18 uur een wedstrijd plaats tussen bekende Vlamingen. Zoveel mogelijk eerlijke producten de kassa laten passeren wordt hun enige doel. Tijdens dit event krijgt de voorbijganger de mogelijkheid om te proeven van eerlijke producten aangeboden door liefvallige hostessen verkleed als banaan, koffietas en pakje koffie. Alleen dat al maakt het de moeite waard om eens een kijkje te gaan nemen.

Siegheid Lacoere

Wat is een leerstoel?

Elke week zoekt de redactie naar het antwoord op prangende vragen die iedere student zich wel eens stelt tijdens zijn carrière in Leuven. Die vragen kunnen zowel van praktische, kritische als informatieve aard zijn. Deze week vroegen we ons af wat een leerstoel eigenlijk is.

Rector André Oosterlinck was er bij de opening van het academiejaar ook al zo blij mee: de "grote groep milde schenkers die persoonlijk de noodzakelijke vrije onderzoeksmiddelen verhogen en zo het fundamenteel onderzoek bevorderen." Hedendaagse mecenasen kortom, die de universiteit op verschillende manieren schenkingen doen. Een leerstoel-op-naam is één van die manieren.

Hoewel het begrip leerstoel een lange geschiedenis kent, worden aan de K.U.Leuven pas sinds 1982 leerstoelen-op-naam in de huidige zin ingericht. Het komt er dan op neer dat een privé-bedrijf, zoals pakweg Electrabel, de universiteit een bedrag schenkt, waarmee een professor dan naar eigen goeddunken aan de slag kan. Vooral het woordje 'schenkt' is hier belangrijk, aangezien het louter om giften gaat. Die giften zijn al bij al redelijk klein — gemiddeld zo'n 62.500 euro — en een leerstoel wordt ook maar voor vijf jaar ingericht. De laatste tijd zie je zelfs meer en meer driejarige leerstoelen. Kortom, in het totaalbudget van de universiteit maken de leerstoelen een verwaarloosbaar aandeel uit.

In tegenstelling tot contractonderzoek, mag het bedrijf niet tot in detail vastleggen waarover het onderzoek moet gaan. De resultaten worden ook geen eigendom van het bedrijf. Het thema — waarover het onderzoek in heel algemene termen gaat — wordt wel samen met de schenker vastgelegd.

De onderzoeker kan het geld vrij aanwenden om aan onderzoek of onderwijs te doen, of om bijvoorbeeld een eminente gastprofessor naar Leuven halen. Het enige wat zo'n bedrijf in principe met een leerstoel te winnen heeft, zijn enkele fiscale voordelen en een grotere naambekendheid. Een ander, zij het iets subtieler voordeel is dat bedrijven de kans krijgen om nog betere contacten te leggen met vakspecialisten.

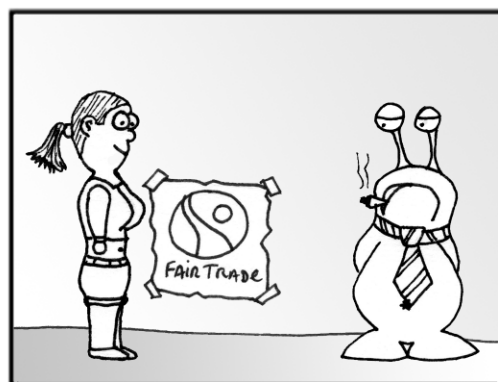
Aan de K.U.Leuven bestaan er momenteel zo'n 27 leerstoelen-op-naam, zoals de Unilever Leerstoel Voeding en Gezondheid, om er maar één te noemen. Maar liefst 18 daarvan zijn aan de faculteit Geneeskunde verbonden. De reden daarvoor is simpel: de drie emeriti die het leerstoelenprogramma coördineren komen alledrie uit deze faculteit en hebben dus levenslang in deze sector contacten kunnen leggen.

(wg)

Heb je zelf een vraag over de Leuvense universiteit, een hogeschool of de stad die dringend een antwoord behoeft? Mail ons: veto@veto.be.

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

WALKER VS FORBES (1): HET ANGELSAKSISCHE ONDERWIJSMODEL

Mooie titels, lange studies

Op 2 november trekken de Verenigde Staten richting stembus om uit te maken of George Walker Bush dan wel John Forbes Kerry de komende vier jaar de lakens uitdeelt in de VS en bij uitbreiding de wereld. In de reeks *Walker vs Forbes* bekijken we vier weken lang de Amerikaanse maatschappij op een eigenwijze manier. Niet de debatten, niet de analyses, niet de vuilbakkenjournalistiek. Die lees je wel elders. Deze week een bondig overzicht van het hoger onderwijs in de VS.

Ben Deboeck

Onderwijs is in de VS per staat geregeld. In elke staat is dan ook een Ministerie van Onderwijs te vinden. Het federale *Department of Education* heeft enkel een opiniërende en subsidiërende rol. Republikeinen

Undergraduate

Hierboven zijn ze al vernoemd: graduate en undergraduate opleidingen, de twee cycli binnen het Amerikaanse hoger onderwijs. Undergraduate studies duren gewoonlijk vier jaar. De eerste twee jaar — studenten heten dan *freshman* en *sophomore* — zijn algemeen vormend. Ze kunnen naast de 'gewone' universiteiten ook gevolgd worden aan *Junior of Community colleges*, tweejarige colleges. Die zijn minder streng qua toelatingseisen en goedkoper dan universiteiten die vierjarige opleidingen aanbieden. Dergelijke colleges reiken *Associate degrees* uit na twee jaar, een aantal geeft toegang tot de twee laatste jaren van een *Bachelor*.

Na de eerste twee jaar worden studenten *junior* en *senior*. Tijdens deze laatste twee jaar kiest een student een hoofdvak of major. Eens de vier jaar voltooid, kan men zich de *Bachelor* graad aanmeten. De twee bekendste undergradua-

Graduate

Wie een *Bachelor's degree* behaalt, kan doorstromen naar een (aansluitende) graduate opleiding. Er zijn twee graduate diploma's in de VS: de *Master's degree* en de *Doctor of Philosophy degree (Ph.D.)*. Het zijn erg zware studies, waar per week vaak veertig uur en meer inkruipt.

In tegenstelling tot de bacheloropleiding is een Master erg gespecialiseerd. Ongeveer 1.200 instellingen bieden deze erg uiteenlopende masteropleidingen aan. Ook hier valt weer een tweedeling op te merken. Enerzijds heb je beroepsvoorbereidende, *professional Masters*, zoals de *Master of Business Administration (M.B.A.)*. Anderzijds zijn er de meer algemene opleidingen, de *academic Masters*, veelal ter voorbereiding op verdere studies of lesgeven. De bijhorende titels zijn *Master of Arts (M.A.)* of *Master of Science (M.S.)*.

Een masteropleiding heeft een minimale duur van één jaar. De normale tijdsduur is anderhalf tot twee jaar, al zijn er ook masteropleidingen die tot drie jaar in beslag nemen. Een volledige opleiding bestaat naar analogie met de undergraduate opleiding dan ook uit dertig tot zestig credits. Het studieprogramma is zelf samen te stellen met vakken en seminars binnen je vakgebied. Binnen academische opleidingen is het schrijven van een verhandeling vaak verplicht om de mastertitel te verwerven, bij beroepsgerichte opleidingen bijna nooit.

Een Ph.D. is vergelijkbaar met een doctoraatsopleiding in Vlaanderen. De toe-

gang tot Ph.D. programma's is zeer selectief en de studieduur varieert per vakgebied. Voor exacte wetenschappen geldt in het algemeen een studieduur van vier tot zes jaar na het behalen van de bachelorgraad. De studieduur voor de humane wetenschappen is meestal nog langer. Een volledige Ph.D. totaliseert dan ook tussen de 60 en 180 credits.

Tijdens de eerste twee jaar van de meeste Ph.D. programma's ben je verplicht vakken en werkgroepen te volgen, vaak afgesloten met een examen waarbij je je aanleg voor een wetenschappelijke carrière moet bewijzen. In veel opzichten zijn deze jaren gelijk aan Master's opleidingen. Vrijstellingen voor een Ph.D. na het behalen van een Master zijn dan ook mogelijk.

Na de examens kan van start gegaan worden met het promotieonderzoek. Dit kadert voor exacte wetenschappen meestal in een groter onderzoeksproject. Bij humane ben je als student meer op jezelf aangewezen en is het onderwerp van het onderzoeksproject veelal afhankelijk van de interesses van de promotor.

Naast de Ph.D. graad is er nog een aantal andere doctorsgraden, zoals de *Doctor of Business Administration (D.B.A.)*. Het onderzoek in het kader van deze opleidingen is gericht op beroepsaangelegenheden en niet zozeer op kennisvorming zoals bij de Ph.D. opleidingen.

vinden het zelfs beter om het ministerie maar meteen op te heffen als zelfstandig orgaan.

Ongeveer 3.000 instellingen bieden in de VS opleidingen aan. Hierbij onderscheidt men *colleges* en *universities*. De eerste moeten kwalitatief echter niet onderdoen voor de laatste, zoals een eerste indruk misschien laat denken. De term 'college' duidt er enkel op dat de instelling zich concentreert op undergraduate opleidingen, terwijl universities ook graduate studies aanbieden. Een college is meestal wel kleiner dan een university of is er een deel van. Voor de duidelijkheid gebruiken we verder de term universiteit.

De Amerikaanse instellingen kunnen worden opgesplitst in staats- en particuliere universiteiten. Staatsuniversiteiten zijn opgericht en worden gesubsidieerd door de staat zelf om zo een betaalbare opleiding te garanderen voor haar inwoners. Dit zijn vaak grote universiteiten, maar met minder buitenlandse studenten, aangezien die een hoger inschrijvingsgeld moeten neertellen. Kwalitatief zijn ze zeker niet per definitie het kleine broertje van de particuliere universiteiten. De vermaarde University of California at Berkeley is bijvoorbeeld een staatsuniversiteit.

te opleidingen zijn de *Bachelor of Arts (B.A.)* en de *Bachelor of Science (B.S.)*. Voor de B.A. zijn veelal een vreemde taal en algemeen vormende vakken nodig, de B.S. legt zich meer toe op natuurwetenschappen.

De undergraduate opleidingen worden ook opgesplitst in *academic study* en *professional education*. De eerste richt zich op algemene kennis en ontwikkeling en staat ook te boek als *liberal arts and sciences*. Deze opleidingen worden voornamelijk door particuliere universiteiten aangeboden. Vakken die gevolgd kunnen worden zijn talen, filosofie, literatuur, economie, geschiedenis en natuurwetenschappen. Ook studies als *pre-med* en *pre-law* worden hier aangeboden, als voorbereiding op graduate studies in de geneeskunde en de rechten. De beroepsgerichte opleidingen onderwijzen in een specifiek gebied. Anders dan in de meeste andere landen vallen deze studies in de VS dus onder het universiteitssysteem.

De meeste universiteiten hanteren het semestersysteem, met twee keer veertien tot zestien weken. Tijdens elk semester moet een aantal credits behaald worden. Het totale aantal credits voor een volledige Bachelor is 120, wat neerkomt op vier à vijf vakken per semester.

Ivy League

Een 'buiten' categorie binnen het Amerikaanse hoger onderwijs vormen de universiteiten die tot de 'Ivy League' behoren. Deze vereniging, gesticht in 1954, omvat acht prestigieuze universiteiten aan de noordoostkust van de Verenigde Staten. De League is synoniem voor academische uitmuntendheid en een zeker elitarisme. Aan de poorten van deze instellingen vindt een erg strenge selectie plaats, zodat slechts enkele procenten van de kandidaat-studenten daadwerkelijk worden toegelaten.

De acht zijn Brown University, Columbia University, Cornell University, Dartmouth College, Harvard University, University of Pennsylvania, Princeton University en Yale University.

Grades

In de VS wordt niet gewerkt met een beoordelingsschaal op twintig, maar met de letters A, B, C, D en F. Het volgende overzicht geeft aan wat er in het algemeen bedoeld wordt met deze letters of *grades*. De percentages kunnen per instelling wat verschillen.

- A:** Excellent, vanaf 91% goede antwoorden
- B:** Good, 82% - 90%
- C:** Fair/Average, 75% - 81%
- D:** Poor, 69% - 74%
- F:** Failing, 68% of minder

In de praktijk komt het er echter op neer dat de professor een A geeft aan de twee of drie best scorende studenten voor een examen, ook al hebben ze niet meer dan 70% van de antwoorden goed. De docent gaat er in dit geval namelijk van uit dat het examen niet goed was en dat de waardering aangepast moet worden.

Credits

In de Verenigde Staten worden de studielast en studieduur van vakken aangegeven met credits. Om een graad te kunnen behalen moet je voldoende van deze credits bij elkaar sprokkelen. Hoeveel van deze eenheden er precies behaald moeten worden verschilt per instelling. Bij de meeste instellingen geldt dat je 60 credits moet behalen voor een Associate's graad, 120 credits voor een Bachelor's graad, tussen de 30 en 60 credits voor een Master's graad en tussen de 60 en 180 credits voor een Ph.D. graad.

Een Bachelor's opleiding duurt vier jaar. Als je in totaal 120 credits moet behalen om de opleiding af te ronden, betekent dit dat je per jaar gemiddeld dertig credits en

per semester gemiddeld vijftien credits moet halen. Per semester kan je vier à vijf vakken kiezen van drie à vier credits. Een credit staat gelijk aan één contactuur. Als een bepaald vak drie credits oplevert, houdt dit in dat je gedurende het semester, trimester of kwartaal drie uur in de week college loopt. Tijdens de undergraduate studie staat er tegenover elk uur college ongeveer twee uur voorbereidingstijd. Voor de graduate studie is de verhouding hoger. Gedurende een semester — 14 tot 16 weken — ben je dus gemiddeld negen uur per week met een bepaald vak bezig; drie uur college plus zes uur voorbereiding.

Voor we massaal masterproeven beginnen schrijven, ligt er nog een aantal jaargangen thesissen voor de boeg. Elke generatie studenten worstelt zich door een onderzoek van twee jaar om naast degelijke punten ook een klepper van minstens 50 pagina's te kunnen voorleggen. Geen thesis betekent immers nog altijd geen diploma, rechten- en geneeskundestudenten even genegeerd. Voor veel mensen is het tevens het grootste werk dat ze in hun hele leven zullen schrijven en dat meestal al op hun twee- of drieëntwintigste. Enkel Britney doet binnenkort beter met haar memoires, maar zonder diploma.

Van discotheek tot club, van massa tot netwerk: sociale motieven in de evoluerende moderne danscultuur

Evert Bulcke
Communicatiewetenschappen

Aan de toeg ontstaan ongetwijfeld de meest fantastische thesisonderwerpen. Meestal blijft het onderzoek zelf vervolgens in de experimentele fase steken. Toch zijn er boeiende thesissen over het uitgaansleven mogelijk. Een kwestie van het aangename aan het noodzakelijke te koppelen?

Evert Bulcke: «Ik ben zelf actief in de dj-cultuur en daar heb ik mijn ogen opengetrokken. Was het vroeger nog de grote massa die naar de discotheek ging, dan kreeg ik de laatste jaren de indruk dat het clubleven steeds belangrijker werd. In deze 'nieuwe discotheken' werd de rol van de massa, waarin men zich verliezen kon, teruggedrongen en werd het weer belangrijker om mensen te leren kennen, vrienden te maken... Om aan netwerking te doen, dus.»
Veto: Hoe heb je dat onderzoekstechnisch aangepakt? Discotheken afgeschuimd?
Evert: «Eerst heb ik een literatuurstudie gemaakt. Dat viel wel een beetje tegen. Er bestaan namelijk niet veel moderne massaanwerkteorieën. Dan heb ik me maar gebaseerd op theorieën uit de 18e en de 19e eeuw. Daarna heb ik de vooropstellingen

getoetst aan de hand van twintig diepte-interviews met een clubeigenaar, een bezoeker, enzovoort.»

Veto: Hoe zagen zij het uitgaansleven?

Evert: «De antwoorden hebben me eigenlijk verrast. Zij bevestigden namelijk mijn vermoeden en wat me vooral opviel, was dat men bepaalde massafenomenen actief beleeft. Populaire figuren worden, bijvoorbeeld, als voorbeeld genomen en men is zich daar volledig bewust van.»

Veto: Ga je met al die verzamelde kennis nog iets doen?

Evert: «Ik zou er nog wel iets mee willen doen, maar ik zit nu in de modewereld. Dat is echter ook een heel moderne wereld en ik merk wel dat daar dezelfde fenomenen opduiken. Netwerking is er ook heel belangrijk.»

De exploitatie van de verf- en laksporendatabank

Nathalie Gilliot
Criminologie

Vendetta in het schildersmilieu? Moord met het verfpistool? Het hadden titels van betere stationsromannetjes kunnen zijn. Toch blijken verf- en laksporen belangrijke elementen voor een stevige bewijsvoering in geval van, bijvoorbeeld, vluchtmisdrijf. Wie had er echter al van een heuse databank gehoord? Veto alvast niet en we bleken niet de enigen te zijn...

Veto: Hoe ben je op de verf- en laksporen-

databank gestoten?

Nathalie Gilliot: «In het tijdschrift *Politiejournaal* las ik een uitleg over de databank en toen heb ik zelf voorgesteld om er een thesis over te schrijven.»

Veto: Wat heb je precies onderzocht?

Nathalie: «In een eerste deel heb ik me bezig gehouden met sporenonderzoek. Bij welke misdrijven verfsporen een rol spelen, bijvoorbeeld. In het tweede deel heb ik me dan op de databank zelf toegespitst en in het derde deel heb ik onderzoek gedaan naar het gebruik van die databank. Daarvoor heb ik contact opgenomen met het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie (NICC). Daar waren ze heel blij met iemand die over dit onderwerp ging schrijven.»

Veto: Hoe heb je dat onderzoek aangepakt?

Nathalie: «Eerst heb ik bij politieparketten en media naar gegevens over vluchtmisdrijven gezocht. Volledige data zijn echter niet voorhanden en ik heb dan ook geen bevestiging gevonden voor het feit dat het aantal gevallen van vluchtmisdrijf gedaald zou zijn. Hoe dan ook blijft dat aantal nog steeds hoog. Vervolgens heb ik met vijf type-actoren, zoals het labo en de verkeersdeskundige, gesproken en dit in elke Vlaamse provincie. In totaal heb ik dus 25 mensen gesproken die geregeld te maken krijgen met gevallen waarin verf- en laksporen belangrijk zijn. Aan hen heb ik gevraagd of ze de databank kenden, wat volgens hen de oorzaken zijn van het lage aantal onderzoeken naar deze sporen, enz.»

Veto: Wat kon je uit hun woorden concluderen?

Nathalie: «De databank blijkt heel weinig gebruikt te worden en dat heeft vooral met onwetendheid te maken. Bovendien is ook niet echt duidelijk wiens verantwoordelijkheid het is om deze sporen in rekening te brengen. Na de politiehervorming is het een taak van het gerechtelijk labo geworden, maar die zijn niet altijd aanwezig op de plaats van het misdrijf en dan hangt het ervan af of er iemand oog heeft voor laksporen. Anders gebeurt er geen onderzoek. Daarnaast is er natuurlijk nog de hoge kostprijs van dit onderzoek.»

Veto: Zal je werk hier iets aan kunnen veranderen?

Nathalie: «Gisteren (vorige week donderdag, red.) heb ik een presentatie gegeven bij het NICC. Ik heb mijn aanbevelingen gedaan en met de dertig aanwezigen hebben we dan verder gediscussieerd. We zijn tot het besluit gekomen dat er zeker aan de bekendmaking van de databank gewerkt moet worden. Dit zou dan gebeuren aan de hand van uiteenzettingen, rondleidingen en er zou misschien een website gemaakt worden. Dat moet natuurlijk nog allemaal uitgevoerd worden, maar ik heb toch het gevoel dat ik heb kunnen helpen. Mijn thesis zal eventueel ook aan de minister van Justitie bezorgd worden.»

Veto: Wat is je het sterkste bijgebleven van het hele onderzoek?

Nathalie: «Dat ik als leek soms ergens

kwam om iets te vragen en dat ik zelf eigenlijk meer info kon geven dan dat ik er kreeg. Ik heb zelfs een onderzoeksrechter gesproken die het eigenlijk zijn taak niet vond om dit verf- en laksporenonderzoek te doen. Voor iemand met zo'n verantwoordelijke functie vind ik dat wel erg.»

Effecten van smileys op de beeldvorming in computergemedieerde communicatie: een webexperiment

Michiel Creffier
Communicatiewetenschappen

Een thesis over smileys: het moest er ooit van komen. Iedereen gebruikt de digitale gezichtsuitdrukkingen te pas en te onpas in mails, sms'jes... Ook proffen krijgen er binnenkort ongetwijfeld mee te maken: "Professor, ik ben het fundamenteel oneens met uw manier van lesgeven :-D. Serieus nu: kunt u geen oogje dichtknijpen ;-;) en mij mijn scriptie een weekje later laten afgeven? :-x Ivo." Maar laten we het vooral wetenschappelijk houden.

Veto: Hoe ben je op dit onderwerp gekomen?

Michiel Creffier: «Eerst wilde ik iets over muziek doen, maar daar ben ik van teruggekomen. Daarna heb ik lijst met voorstellen nog eens doorgenomen en iets gekozen. Ik heb wel serieus over mijn keuze nagedacht, omdat je er toch lang mee bezig bent.»

Veto: Hoe heb je je onderzoek aangepakt?

Michiel: «Ik heb op internet een experiment gedaan met de twee meest voorkomende smileys, namelijk :-) en :-(. Alle eerstekenners van Politieke en Sociale wetenschappen kregen een mail met de vraag om deel te nemen aan mijn experiment. Dat bestond uit een interview dat ze moesten lezen, waarna er vragen volgden. Er waren vier versies van het interview: één met lachende smileys, één met treurige smileys, één met beide en een controlegroep zonder. Na een week heb ik geen inzendingen meer opgenomen, om mensen die overlegd zouden hebben zo veel mogelijk uit te sluiten. Als ze merkten dat er verschillende versies waren, dan had dit de resultaten kunnen beïnvloeden. Ik heb me dus gebaseerd op 245 antwoorden.»

Veto: Welke vragen werden er dan gesteld?

Michiel: «De deelnemers kregen vijf keer vijf schalen waarop ze hun mening over de persoonlijkheid van de geïnterviewde moesten geven. Zo waren er schalen van zeven tussen 'zwijgzaam' en 'verbaal', 'openheid' en 'geslotenheid', enz.»

Veto: Wat kon je daaruit besluiten?

Michiel: «Er konden drie tendensen waargenomen worden. Ten eerste was er

De alternatieve elf

1. De exuberantste:

'I: Gecontroleerde superovulatie en intra-uteriene inseminatie bij onverklaarde infertiliteit: clomifeen citraat met ethinyl estradiol versus gonadotrofines II: Het verband tussen het aantal follikels en levende geboortes en het risico op meerlinggeboortes bij intra-uteriene inseminatie'

(Els Castelain, Biomedische Wetenschappen)

2. De bondigste:

'Ecotoerisme'

(Sieska Dewaele, Sociale en Culturele Antropologie)

3. De meest praktische:

'SexEducation.com. Seksuele opvoeding via het internet'

(Emilie Van de Peer, Familiale en Seksuologische Wetenschappen)

4. De meest romantische:

'Als tegenpolen elkaar aantrekken'

(Maaïke Jappens, Sociologie)

5. De obscuurste:

'Tijdsgeresolveerde tryptophaan fluorescentie van humaan serum albumine'

(Willen Vanderlinden, Natuurkunde)

6. De meest sexy:

'Rectificerende krommen'

(Wendy Goemans, Zuivere Wiskunde)

7. De studentvriendelijkste:

'Hedonische prijzen van studentenkamers in Leuven'

(Olivia Spaas, Economie)

8. De meest promiscue:

'Wiven, die om gelt gemeen sitten. De voorstelling van prostituees in de schilder- en prentkunst van de 16e-eeuwse Nederlanden'

(Filip Witters, Kunstwetenschap)

9. De meest dynamische:

'Business continuity @ Interbrew'

(Maarten Plasschaert, Toegepaste Economische Wetenschappen)

10. De meest undercovere:

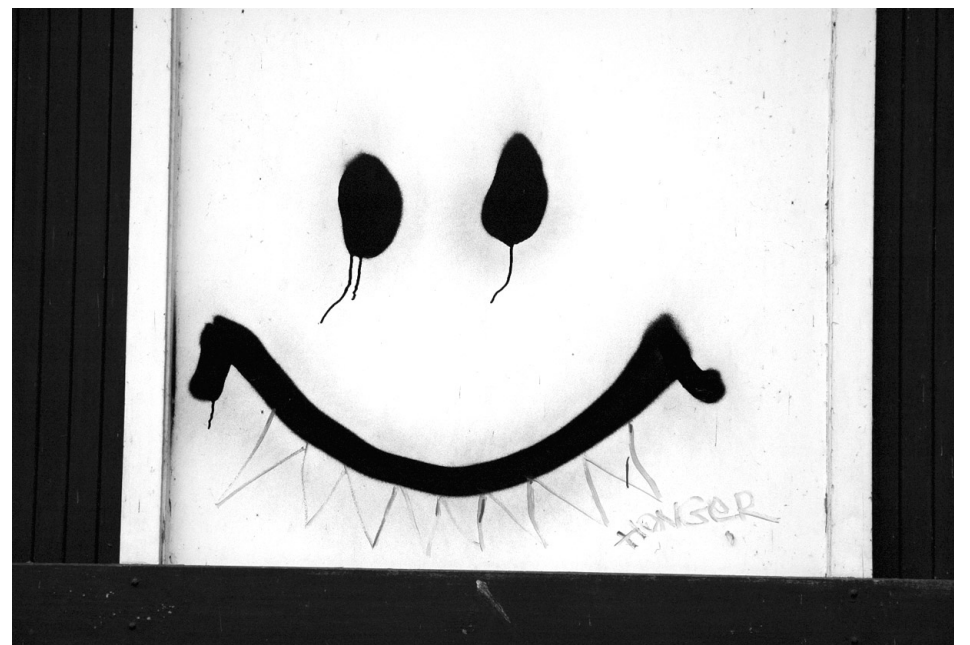
'Gevangenis en gezin. Een ervaring in het Penitentiair Complex Brugge'

(Marieke Desendere, Godgeleerdheid en Godsdienstwetenschappen)

11. De Veto-medewerker-thesis van het jaar:

'Verdwaalde herders. Kritische reflectie over pedofilie en efebofilie bij priesters'

(Sven Vannecke, Godgeleerdheid en Godsdienstwetenschappen)

een duidelijk overwicht van het geschrevene ten opzichte van de smileys, wat betreft de houding tegenover de geïnterviewde. Ten tweede bleek het effect van de negatieve smileys zwaarder door te wegen dan dat van de positieve of van de combinatie. Van die laatste was het effect eigenlijk onbestaande. Er was dus sprake van een negativiteits-effect. Ten derde bleek het gebruik van smileys geen invloed te hebben op de idee die de lezer had over het geslacht van de geïnterviewde. Uit voorgaand onderzoek was immers gebleken dat vrouwen meer smileys gebruiken. Toch deed de aanwezigheid van smileys de lezers niet denken dat er een vrouw geïnterviewd werd. Omgekeerd werkt de redenering dus niet.»

Veto: *Ga je nog iets doen met die wetenschap?*

Michiel: «Er is nog niet zo veel over smileys gebeurd en volgens mijn promotor zijn de resultaten substantieel genoeg om er een wetenschappelijk artikel van te maken. Die procedure duurt twee jaar, maar hij denkt wel dat het kans maakt. Persoonlijk heb ik het nu wel met smileys gehad. Je wordt er immers snel mee geassocieerd, zo van "Ha, dat is de man van de smileys" en het is nu wel tijd voor iets anders. Zo studeer ik momenteel radiojournalistiek.»

Nietzsche en Zarathustra: over het heilige lachen en de dansende waarheid, in hun nomadische en mystieke wandelingen

Stijn Van Holm
Wijsbegeerte

Qua poëtisch gehalte kan deze titel wel tellen. Natuurlijk, het woord 'Zarathustra' op zich werkt al aanzienwekkend. Een verhandeling maken aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte is in ieder geval al een beetje speciaal: je krijgt er rare hersenkronkels van, begint sigaretjes te rollen uit groezelige zakjes, vergeet de naam van je kapper en zit uren peinzend op een bankje. Of dat was toch het beeld dat wij hadden van het scheppingsproces van een filosofisch oeuvre. Benieuwd naar hoe je heilig kan lachen en waar je kan dansen, vroegen we de poëet van dienst om een woordje uitleg. U moet er wel de concentratie bij houden.

Veto: *We zullen er stukje per stukje aan beginnen: wat is 'het heilige lachen'?*

Stijn Van Holm: «Nietzsche is niet godsdienstig, maar wel religieus en mystiek.»

Veto: *Om verder te gaan met 'de dansende waarheid'?*

Stijn: «De dansende waarheid duidt op het ontbreken van vaste systemen. Alles is in evolutie, we zijn constant in 'verandering'.»

Veto: *Als je nu nog 'nomadische en mystieke wandelingen' kan uitleggen?*

Stijn: «Door eerst alle systemen kapot te slaan, door de waarheid te doen dansen, beland je in een diepe crisis. Nietzsche zoekt dan in zijn mystieke wandelingen een uitleg. Hij wil als kunstenaar zelf schepper worden. In het zoeken vindt hij een antwoord.»

Veto: *Wat doe je als mensen je de titel van je thesis vragen?*

Stijn: «Meestal begin ik alles uit te leggen. Want als je 'Nietzsche' zegt, denken mensen meteen aan 'God is dood', de filosoof met de hamer. Ik wil dan altijd dat beeld rechtzetten en uitleggen dat Nietzsche wel degelijk religieus was. Maar mensen appreciëren zo'n filosofische uitleg niet altijd.»

Veto: *Heb je lang op je titel gebroed?*

Stijn: «Ik heb helemaal op het einde de zin in één keer geschreven. Ik ben er best wel trots op.»

Het thema van de vrijwillige offerdood in de tragedies van Euripides

Ann Pittomvils
Oude Geschiedenis

Van een beetje sensatie zijn we niet vies, dus bij het horen van 'vrijwillige offerdood' staan onze oren meteen gespitst. Vrijwillig je hoofd op de offerblok leggen, het gaat ons petje te boven. Gelukkig bestaat er een soort historici dat tussen de Grieken en de Romeinen is blijven hangen: de studenten van Oude Geschiedenis. Gaat deze verhandeling uit van een voorliefde voor de spannende thriller, een passie voor toneel of gewoon een ideetje van de promotor?

Veto: *Wie is Euripides?*

Ann Pittomvils: «Euripides is één van de drie groten van de Griekse tragedie. Hij gebruikt in veel van zijn stukken het thema van de vrijwillige offerdood. Ik wou onderzoeken of er een evolutie is in dat thema aan de hand van verschillende werken van Euripides. Ik heb zijn eerste en laatste werk, en een werk ertussen bestudeerd.»

Veto: *Waarom komt er zo vaak een vrijwillige offerdood voor bij Euripides?*

Ann: «Hij wil op zijn eigen manier kritiek geven op de oorlog. Mensen die kozen voor de vrijwillige offerdood waren vaak heel jong. Hij vergelijkt ze met soldaten, ook jonge mensen, die zich in feite ook vrijwillig opofferen in de oorlog. Hij klaagt de zinloosheid van de oorlog aan.»

Veto: *Heb je alle tragedies van Euripides gelezen?*

Ann: «Ik heb de drie tragedies waarrond ik gewerkt heb volledig gelezen, om het deel met de vrijwillige offerdood erin te vinden. Ik heb zo een aantal selecties gemaakt in de verhaallijnen.»

Veto: *Heb je goede cijfers gehaald?*

Ann: «Laten we zeggen, tussen de zestien en de achttien.»

Veto: *Tevreden met je titel?*

Ann: «Hij is allesomvattend.»

Size Matters: contextuele benadering van de vormevolutie van tafelwaar in het Romeinse Oosten

John Calmeyn
Archeologie

Je kent ze wel, de drinkfeesten waar gezapige Romeinen omgeven door halfnaakte schonen aan tafel liggen en de honingwijn rijkelijk laten vloeien. Dat de Romeinen grote bekers nodig hadden voor al die bacchanalen konden we zelf al wel bedenken. Het zou echter nooit in ons opkomen de exacte diameter van bekers en borden van Caesars disgenoten te onderzoeken. Er zijn echter nog studenten met idealen, getuige de dappere onderzoeksdaad van John Calmeyn.

Veto: *Waarover gaat je verhandeling precies?*

John Calmeyn: «Ik heb de drinkbekers en schotels vanaf het vroege keizerrijk tot het eind van de oudheid onderzocht. In de loop van die periode evolueert de diameter van de schotels van 10 à 15 centimeter tot 20 à 25 centimeter. De drinkbekers verdwijnen zelfs helemaal in de late oudheid. Het is de eerste keer dat in het Nederlandse taalgebied onderzoek werd gedaan over deze materie. Er waren alleen Engelse termen bekend. Ik heb dus een Nederlandse vertaling gemaakt van de Engelse begrippen.»

Veto: *Je koos voor een zeer dubbelzinnige titel: 'Size Matters'.*

John: «In de archeologische wereld zijn er

veel dubbelzinnige mensen. Ik heb de titel in samenspraak met mijn promotor bedacht.»

Veto: *Heb je nog toekomstplannen voor je thesis?*

John: «Ik heb hem nu samengevat in enkele artikels. Die artikels worden gepubliceerd in tijdschriften voor mediterrane archeologie. Daarna kunnen we misschien uitbreiden naar Engelstalige tijdschriften. Dat valt allemaal nog een beetje af te wachten.»

Veto: *Kan je nog aan tafel komen zonder je af te vragen hoe groot je bord is?*

John: «Op het einde van mijn thesis kon ik niet meer in de keuken komen zonder alles op te meten. Nu is dat wel over.»

foto's Stijn De Meyere

Na de thesis

Heel wat thesissen belanden na twee jaar zwoegen op een schap in een kast in een hoek van de kamer. Toch kan zo'n werk van lange adem een mooier lot beschoren zijn dan kortstondige *moments de gloire* op verjaardagsfeestjes. Heel wat thesissen schoppen het tot wetenschappelijk artikel en verschijnen, al dan niet na presentatie op een congres, in een vaktijdschrift. Alweer een publicatie die de prof bij zijn docentenevaluatie kan voorleggen... Andere thesissen worden ingediend voor wedstrijden. Zo won de metaalkundige Joris Baets met zijn kersverse thesis over 'De karakterisatie van continu vezelversterkte composieten met in situ gepolymeriseerde CBT' de *Society of Plastic Engineers Benelux Student Award 2004*. Momenteel diept hij zijn werk verder uit als doctorandus.

Het goede nieuws is dat iedereen voor zijn thesis een prijs kan krijgen. Het Fonds Pascal Decroos voor

Bijzondere Journalistiek organiseert jaarlijks de *Vlaamse Scriptieprijs*. In totaal kan 3.500 euro gewonnen worden, waarvan 2.500 voor de winnaar. Daarvoor dien je vóór 15 oktober je thesis en een publiceerbaar artikel van maximum 7.000 tekens over je werk in. Ook eindwerken van hogescholen komen in aanmerking. De enige vereiste is dat je vorig jaar afstudeerde. Naast de geldprijs maak je ook kans op de nodige media-aandacht. De juryleden komen dan ook uit de media- en uitgeverwereld. Alle artikels belanden bovendien in de Scriptiebank, die dan door iedereen geraadpleegd kan worden. Op zaterdag 11 december wordt de nieuwe winnaar bekendgemaakt.

Meer info op www.scriptieprijs.be.

Tien selecte studenten gezocht

VVS, de Vlaamse Vereniging van Studenten (de overkoepeling van de studentenraden aan de Vlaamse hogescholen en universiteiten) is op zoek naar **10 vrijwilligers** (m/v) om te zetelen in het nieuwe 'VVS-selectiepanel kwaliteitszorg' dat wordt opgericht naar aanleiding van de opname van studenten in de externe visitatiecommissies.

Een woordje uitleg:

Vanaf dit academiejaar dienen er verplicht studenten te worden opgenomen in de zogenaamde 'externe visitatiecommissies'. Dit zijn commissies van experts die in het kader van de kwaliteitsbewaking in het Vlaams hoger onderwijs opleidingen visiteren en daar via een eindrapport een oordeel over uitspreken. Tot hertoe waren de studenten in deze commissies niet vertegenwoordigd, maar daar komt dus binnenkort verandering in.

Deze nieuwe regeling heeft tot gevolg dat er voor elke nieuwe opleiding die wordt gevisiteerd, ook een aantal studenten uit die opleiding zullen worden gezocht om in die commissies te zetelen. Voor de selectie van deze studenten wordt VVS verantwoordelijk gesteld. Om dit alles in goede banen te leiden, en om er voor te zorgen dat dit zo objectief mogelijk gebeurt, werd besloten om hiervoor een speciaal 'selectiepanel kwaliteitszorg' op te richten. De voornaamste opdracht van het panel bestaat er in om de kandidaturen van de kandidaat-studenten te onderzoeken en de meest geschikte kandidaten te selecteren.

Ben je bekommerd om de kwaliteit van het hoger onderwijs? En wil je graag meer te weten komen over het kwaliteitsbewakingssysteem? Draag dan je steentje bij en stel je kandidaat!

De werking van het selectiepanel:

In de schoot van VVS wordt een zogenaamd 'selectiepanel visitatiecommissies' opgericht dat verantwoordelijk is voor de selectie van de studenten die zullen zetelen in de visitatiecommissies. Dit selectiepanel heeft een mandaat van één jaar. Het selectiepanel bestaat uit 10 leden, 2 leden van elke associatie, met vanuit elke associatie zowel een hogeschoolstudent als een universiteitsstudent.

Voor de selectie van de leden van dit selectiepanel, wordt geopteerd voor een 'open systeem'. Dat wil zeggen dat elke persoon die dat wenst en voldoet aan het

profiel, zich kandidaat kan stellen. De informatie over de vacante plaatsen wordt dan ook zo ruim mogelijk verspreid.

Een van de stafmedewerkers van VVS wordt aangeduid als de secretaris van het permanente comité. In totaal zullen er voor het academiejaar 2004-2005 een vijftiental visitatiecommissies worden samengesteld, wat vermoedelijk overeenkomt met een achttal samenkomsten (inclusief vorming) van het selectiepanel. Van de leden wordt verwacht dat ze op deze vergaderingen aanwezig zijn en dat ze deze voorbereiden.

Procedure:

Wil je je kandidaat stellen, stuur dan je CV en motivatiebrief voor **5 oktober 2004** naar vvs@vvs.ac. Je kandidatuur wordt vervolgens voorgelegd aan de leden van de AV.

De uiteindelijke selectie gebeurt op de AV van 7 oktober. De kandidaten worden uitgenodigd om zichzelf op deze vergadering te komen voorstellen waarna de beslissing wordt genomen.

Als er te veel kandidaten zijn (zodat de vlotte werking van de eerste AV wordt bemoeilijkt), voert de RvB van VVS vooraf een selectie door van de personen die zullen worden uitgenodigd.

Profiel van de leden van het selectiepanel:

De leden moeten student zijn;
De leden moeten ervaring hebben als studentenvetegenwoordiger;
De leden maken geen deel uit van de RvB van VVS, noch van de vaste staf van VVS;
De leden moeten op een discrete wijze met informatie kunnen omgaan;
De leden moeten op een objectieve wijze kunnen oordelen;
De leden moeten over de nodige mensenkennis beschikken;

Gegevens:

VLAAMSE VERENIGING VAN STUDENTEN VZW
GULDEN VLIESLAAN 17A BUS 80
1050 BRUSSEL

Meer informatie over VVS vind je op de website: www.vvs.ac. Bijkomende vragen kan je stellen op vvs@vvs.ac of via tel: 02/502.01.22.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1							■			
2						■				
3					■					
4				■				■		
5	■								■	
6		■								■
7			■				■			
8						■				
9					■					
10				■						

Horizontaal

1 Maakt een koerierbedrijf 's nachts - Feestelijke ronding **2** Vormloos - Stripkoe **3** Zoogdieren - Nieuwkomer in de EU **4** Zij zoeken zangers - Een mama als Freya Vanden Bossche - Frans lidwoord **5** Vlaamse baas **6** Als Bush een scheet laat **7** Dier - Carnavalstad - Vrouwelijke boom **8** Ergens iets inleggen - Eethuis **9** Duitse doelmaan - Kerkspreek **10** Franse look - De opvolgster van Ivan

Verticaal

1 Dat zijn de bomen over een maandje - Dans **2** Glazen buisje - Vervelend **3** Ruiker - Houdt de politici al wekenlang van hun nachtrust **4** WTA-nummer 379 - Schaakstuk **5** Klaar - Vrouwelijke honingeter **6** Voormalig handelsmerk van Dennis - Per exemplaar **7** Leesteken - Papegaai **8** Rond voorwerp - Rijken **9** Nederlandse popgroep - Bomen **10** Tijdelijk gebruiken - Japanse drank

Dries De Smet

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al 24 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag **7 oktober**, 20u.

(lokaal Soc. Wet., Van Evenstr., boven Alma 2)

M.m.v. J. Bouveroux (VRT), St. Coninx (filmregisseur), L. Defour (D&D), H. Devroe (WEL), prof. G Meesters (Univ. Liège), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via **016/22.93.24**, zie ook <http://uwel.allegro.be>

Snooker en pool "THE POCKET"

J.P.Minckelersstraat 98
3000 LEUVEN

Zijstraat Diestsestraat

50 m voorbij de ALDI
TEL: 0478 / 25 16 13 of 016 / 22 06 02

TE HUUR: MULTIFUNCTIONELE ZAAL lage prijs

- (kot)feestjes
- cantussen
- verjaardagsfeest
- vergaderingen
- filmavonden
- facbarverhuur

- quiz
- spelavond
- groot scherm
- enz.....

7 snooker + 6 pools
4euro /uur op vertoon van studentenkaart i.p.v. 5 euro
Electronic Darts, kikker
...

(advertentie)

CURSUS BRIDGE

Leer dit boeiende kaartspel op een prettige en moderne manier!

CURSUS SPECIAAL VOOR STUDENTEN

BRIDGECLUB PIETERMAN

LEOPOLD I STRAAT 19, LEUVEN

10 woensdagen vanaf 13 oktober 2004 om 19u.30

PRIJS: 15 euro excl. tekstboek; 35 euro incl. tekstboek

LESGEVER: Wilfried Bylemans (leraar Vlaamse bridgeliga) tel:

016/205082

INSCHRIJVEN: Ter plaatse op 13 oktober

INFO 016/206755 (vanaf 19u.)

E-mail: Andre.Leplat@pandora.be - website: welcome.to/pieterman

(advertentie)

RecuPC vzw

Oude Diestsesteenweg 3
3010 Kessel Lo (Leuven)
Telefoon: 016/26.13.49
Telefoon: 016/25.91.03
www.recupc.be
Openingsuren winkel:
Dinsdag - Zaterdag : 12-18

**Tweedehands-
toestellen
1 jaar garantie**

Laptops

vanaf: 300,00 euro
max.: 600,00 euro

Desktops

vanaf: 80,00 euro
max.: 435,00 euro

Alle toestellen klaar voor kotnet.
Gratis helpdesk.

Eigen hersteldienst (lage prijzen).

Prijzen en specificaties:

www.recupc.be

(advertentie)

Eerstejaars: na drie weken

Niettegenstaande de inzet van al onze krachten en goede wil, bereikten slechts twee van de 19 uitgenodigde eerstekenners de grote vergaderzaal van 't STUK om hun hart eens uit te storten i.v.m. hun eerste indrukken als student in Leuven. Het volgende mag dan ook geen representatief stuk genoemd worden van wat er allemaal leeft in eerste kan. Desalniettemin hebben onze twee meisjesstudenten enkele typerende zienswijzen en ervaringen naar voor gebracht die interessant zijn om te noteren. Er werd uitgegaan van enkele fundamentele vragen over de eerste weken in Leuven. Nog even opmerken dat onze twee gasten uit Pedagogie en Landbouw komen.

Veto: *Waarom kwam je precies naar de unief, en dan specifiek naar Leuven?*

Gast: «De unief ligt gewoon in het verlengde van mijn toekomstplannen, namelijk ooit eens naar het buitenland emigreren. Ik zou helemaal niks anders hebben kunnen doen. Ik heb dan ook naar een faculteit uitgekeken die daarvoor een goede opleiding geeft, en ik denk wel dat landbouw die mogelijkheid biedt.»

Gast: «Ik had graag ooit nog eens in een normaalschool (*regentaat, red.*) gewerkt; ik heb zelf ook normaalschool gevolgd. De pedagogische opleiding aan de unief leek me daar de beste oplossing voor. Waarom Leuven? Dat had ik al lang op voorhand gepland, gewoonweg omdat Leuven een typische studentenstad is met een aparte studentensfeer die niet te vergelijken is met die van Gent of Antwerpen.»

Veto: *Speelt de werkloosheid een rol? Zo van: na het middelbaar onderwijs staan we zeker aan de dop, dus proberen we dat zolang mogelijk uit te stellen en gaan we naar de unief?*

Gast: «Nee, maar na het middelbaar heeft men nog weinig in handen, men heeft ook nog niet veel meegemaakt.»

Gast: «Ik hoop hier aan de unief heel wat achtergrondinformatie op te pikken om zo mijn basis te verruimen. Wat die achtergrondinformatie betreft was die in de normaalschool toch niet veel zaaks.»

Veto: *Wat vonden je ouders van je beslissing om naar de unief te gaan?*

Gast: «Het is slechts stilletjesaan gekomen. Men praat eerst wat met mensen die in de faculteit zitten, of toch iets van de zaak

afweten, zodat men wat meer te weten komt over hetgeen men voor zich heeft. Na goed wikken en wegen beslist men dan om de unief te volgen. Dit leverde helemaal geen problemen op met mijn ouders.»

Gast: «De reactie van mijn ouders was vrij negatief omdat ik na mijn opleiding in de normaalschool een plaats aangeboden kreeg in het onderwijs. Ik wilde echter de unief doen. Vanwege mijn ouders was die reactie te begrijpen, daar zij in mijn plaats voor zekerheid wilden kiezen. Indien ik nu niet slaag, heb ik inderdaad niets meer. Uiteindelijk heb ik zelf de knoop doorgehakt en hebben mijn ouders de toestemming gegeven.»

Veto: *Hoe is het contact tussen de mensen waarmee je op kot zit?*

Gast: «Op ons kot is er eigenlijk niet zo veel contact. Er zit trouwens niemand anders van pedagogie. Af en toe zegt men wel eens goeiedag, dat is normaal. Ik denk echter dat deze contacten niet zo belangrijk zijn of dat men toch niet moet overdrijven. Trouwens, overdag gaat men naar de les en als men thuis komt en men moet tegen anderen beginnen praten, zal er ook niet veel gestudeerd worden.»

Gast: «Op Home Johannes XXIII gaat dat op het ogenblik vrij goed. In het begin verloopt alles natuurlijk vrij stroef, maar we hebben al vlug een homogene groep van elf mensen gevormd die gemeenschappelijk aankopen regelen, samen eten... Men zou het eigenlijk kunnen vergelijken met een gemeenschapshuis: er staat immers niemand boven je om te zeggen: dat moet je doen en dat mag je niet doen. En, we leven ook samen.»

“Als je nog tegen anderen moet beginnen praten, zal er niet veel gestudeerd worden”

Veto: *Je zou toch graag op een gemeenschapshuis gaan, waar het meestal gemengd is. Wat zouden je ouders daar dan van zeggen?*

Gast: «Ik denk niet dat zij er bezwaar tegen zouden hebben; ook dit jaar mocht ik kiezen, maar voor een eerstejaarsstudent werd het afgeraden.»

Gast: «Het hangt er inderdaad veel af van het jaar waarin men zit en van wie er allemaal samen in dat gemeenschapshuis zou wonen, maar fundamentele bezwaren zouden mijn ouders er niet tegen hebben.»

Veto: *Een heel andere vraag: hoe was de opvang in de faculteit?*

Gast: «In Pedagogie was er de traditionele rondleiding in Leuven. Dat was vrij amusant én nuttig. Verder waren er enkele bijeenkomsten om elkaar een beetje beter te leren kennen.»

Gast: «Ook in Landbouw werd er een rondleiding gehouden en een wandeltocht naar de Zoete Waters. Er werd ook wat informatie gegeven over de kring en over de lessen zelf.»

Veto: *Hoe staat het na drie weken met contacten in de jaren?*

Gast: «Dat is stilletjesaan gekomen. Toen ik naar Leuven kwam, kende ik niemand van Landbouw. Maar de tweede dag al herkende

ik iemand die ik ooit eens ontmoet had in het PMS (*het huidige CLB, red.*). Die kende dan ook weer iemand en zo is dat verder blijven groeien. We vormen op dit ogenblik een groep van twaalf en we gaan samen eten, samen uit...»

Gast: «Pedagogie is een zeer grote faculteit zodat het vrij moeilijk is om contacten te leggen of een vaste groep te vormen. De groepjes zijn dan ook erg veranderlijk; soms gaan we dan samen eten. Maar ik kook dikwijls op kot, zodat ook die mogelijkheid wegvalt. Er is wel een groep gevormd langs de Universitaire Parochie, samen met enkele bidders, maar dat was al lang op voorhand uitgekend.»

Veto: *Hoe ervaar je je overgang van het middelbaar naar de unief? Is die zo bruusk als soms wel eens beweerd wordt?*

Gast: «Nee, dat niet precies. Maar in onze vroegere school was er meer reële meezeggenschap. Niet zozeer wat de stof betreft, want de leraars moesten zich toch aan een opgelegd schema houden. Maar veel andere dingen werden samen beslist. Het is ook zo dat aan de unief de groep zodanig groot is dat er onvermijdelijk een breuk bestaat tussen de prof en de studenten. Op een gewone school is alles veel directer en kleinschaliger, terwijl men aan de unief dikwijls allemaal als individu naar de les gaat, 's avonds thuis komt en weer alleen is om te studeren.»

Veto: *En wat de manier van lesgeven betreft?*

Gast: «Die verschilt natuurlijk ook een pak, maar ik vind die manier veel plezanter. Ik kan beter volgen en zo. Het is zo dat ik projectonderwijs heb gehad: werken in groepjes bijvoorbeeld. Als je dan in een groep zat met mensen waarmee je niet overeen kwam, dan botste dit erg en kwamen er helemaal geen resultaten op tafel. Aan de unief weet je met zekerheid dat je degelijk onderwezen wordt. Je hebt een cursus, een vertrekpunt.»

Gast: «Het is wel moeilijk om vragen te stellen aan de prof; misschien gebeurt dit wel in tweede kan, bij ons toch niet.»

Veto: *Hoe zijn je eerste indrukken van de proffen?*

Gast: «Voor zover ik daar al iets over kan zeggen is de afstand tussen de proffen en studenten vrij groot.»

Gast: «Er zijn profs die vrij degelijk les geven en die zich volledig inzetten, andere niet.»

Veto: *Ten slotte, wat doet een nieuwkomer 's avonds zoal?*

Gast: «Wel...»

Veto: *Uitgaan? Blokken?*

Gast: ...

(bb, adw, bs, dv)

Uit Jaargang 6 (1979-1980) nummer 3

VETO ZOEKT JOU

Weet je wat? Doe het zelf!

De bakken zijn leeg, de Veto moet nog vol. Aangezien na slavernij, nu ook roken en zelfs kinderarbeid aan de K.U.Leuven verboden is, zoeken wij nieuwe medewerkers. De redactie biedt u: de vacatures!

Auteur

Droom je er stiekem van de buitenechtelijke zoon van Yves Desmet te zijn? Wil je ook een springplank voor uw eerste fictieroman zoals Hugo De Ridder? Schuilt er achter je oor altijd een potlood? Let je bij het kopen van een nieuwe handtas op voldoende ruimte voor een dictafoon? Haal je vuilnisbakken leeg op zoek naar de *scoop* van de week? Dan ben je misschien de journalist die ons nog kan overtreffen.

Fotograaf

Kruip je in je brievenbus om voorbijgangers te fotograferen? Is het je natte droom om de rector in compromitterende omstandigheden op de gevoelige plaat vast te leggen? Koop je geen lampen meer omdat je hele huis toch verduisterd is tot een doka? Spendeer je meer tijd aan het tonen van de reisfoto's dan aan de reis zelf? Kom dan eens kijken of het klikt tussen jou en Veto. Breng je eigen camera en compulsief, creatief complex naar Veto.

Lay-outer

Ken je meer van computers dan wij? Vind je dat ook Veto de lay-out van De Standaard moet

overnemen? Maak je cursusnota's in drie kolommen, aan dertien kolomcentimeter en interlinie 0,75? Vind je rood een mooie kleur? Heb je het meer voor blauw? In elk geval kom je dan om de twee weken aan je trekken. Hou je zondagavond vrij voor een afspraakje met je beste vrienden Quark en iMac.

Cartoonist

Zie je jezelf zo graag dat je een alter ego heeft geschapen? Is de kantlijn voor je droedels groter dan de plaats voor je lesnota's? Heb je een *Hall of Fame* met karikaturen van proffenkoppen aangelegd? Dan ben je de geschikte m/v om de eerste stripreeks van Rik Torfs vorm te geven, maar probeer het in elk geval eerst bij ons. Je krijgt wekelijks wat Veto-bladruimte, in te vullen naar believen.

Wij moeten je wel waarschuwen. Werken bij Veto is volledig vrijwillig en kan zware gevolgen hebben. Enkele bijwerkingen: in de Muntstraat draai je automatisch de 's-Meiersstraat in, jaren later ervaar je op zondagavond een grote leegte, je probeert op elke feestje korting te krijgen "omdat je toch voor Veto werkt" en je ouders sturen hun ansichtkaarten naar het redactielokaal. Deelnemen op eigen risico. Raadpleeg uw behandelende geneesheer of ons.

Spreekt dit alles je aan, wip dan eens binnen op de redactie. Je vindt ons in de 's-Meiersstraat 5 (tussen Muntstraat en Hogeschoolplein). Graag eerst een mailtje naar veto@veto.be, zodat we ons op je komst kunnen voorbereiden.

Dansen met opium in een labryrint

Gisteren startte de openingsweek van het STUK. Als vooruitblik op al het fraais dat u deze week nog kan gaan bekijken, spraken we met Arco Renz en Prue Lang, twee choreografen die volgende week met hun gezelschap het podium betreden.

Anne Ruetten & Clara Vanmuysen

De Duitse choreograaf Arco Renz gaat dinsdag in première met zijn voorstelling 'Opium'. In de laatste zenuwachtige dagen voor de eerste voorstelling haalden we hem even van de planken voor een kort interview.

Veto: Wanneer ben je begonnen met de voorbereidingen van deze voorstelling?

Arco Renz: «In juni zijn we beginnen werken met de 'Suzuki-actiemethode, die vooral draait rond basisbewegingen zoals wandelen en zitten.»

«Deze actiemethode is interessant

voor ons stuk, want een van de hoofdthema's in het Opium-stuk is het idee van opgesloten te zitten in een container. Het is een heel extreme lichamelijke positie, die speelt met de limieten van de fysieke vrijheid. De tweede repetitieperiode was in juli.»

Veto: Heb je een vast gezelschap van dansers?

Renz: «In de loop van de jaren heb ik met heel wat dansers samengewerkt. Er zijn er veel die steeds terugkomen, maar we zijn niet altijd samen. Ik zou wel graag een full-time gezelschap hebben, maar dat kan ik mij niet permitteren.»

Veto: Je studeerde aan P.A.R.T.S., de dansschool van Anna Teresa De Keersmaeker. Wat heb je van je Belgische studieperiode opgestoken?

Renz: «Het was in de beginperiode van P.A.R.T.S. Ik werd geconfronteerd met verschillende artistieke visies, zoals die van Anna Teresa. Je werd gedwongen om een keuze te maken, een standpunt in te nemen. Je kon niet gewoon langs de kant blijven staan.»

Container

Veto: Waarnaar verwijst 'Opium', de titel van je stuk?

Renz: «Aansluitend met de Oosterse filosofieën die geen lineair idee van tijd hebben, duidt 'Opium' op het gevoel dat je hebt wanneer je drugs neemt: je perceptie van tijd verandert. Anderzijds verwijst de titel naar het gevoel van de container waarin je opgesloten zit; je lichaam wordt in bepaalde vormen gedrongen.»

Veto: Je hebt de hele zomer met je dansers in het STUK gezeten.

Renz: «Omdat er in de vakantie geen programmatie is in het STUK, hebben we de hele zomer een zaal ter beschikking gekregen. Nu gaan we hier in première. In oktober beginnen we aan een tournee door België en Nederland. Parallel met deze voorstelling werken we ook aan de solo 'Heroïne'. Die gaat in mei in Kortrijk in première.»

Driehoek

Prue Lang toont zondag voor het eerst haar prille voorstelling aan een publiek. In 'The next series' kan je het resultaat zien van twee weken intensieve brainstorming.

Veto: Je bent nu heel intensief aan het werken aan een nieuw project. Hoe verloopt het inoefenen van de performance?

Prue Lang: «We hebben drie steden: Leuven, Düsseldorf en Berlijn. In elke stad voltooien we één fase van het stuk. In Leuven kan je het resultaat zien van de eerste fase. De idee voor het stuk gaat terug op een driehoek met drie onderwerpen die met elkaar in relatie staan: het labryrint, de film *Alphaville* en het concept *résumés* van Deleuze. Alles is dus met elkaar verbonden.»

«In Leuven heb ik vooral het labryrintidee onderzocht. In het STUK zullen we de resultaten van het labryrint en een beetje van *Alphaville* tonen. Pas in de derde fase in Berlijn is er een integratie van de dans met sounds, visuele effecten en video.»

Veto: Op welke manier gebruik je de film in het stuk?

Lang: «Ik gebruik bepaalde ideeën en thema's uit de film: utopie, systemen-structuur, inhumain versus humaan, machine-computer tegenover het menselijke. Deze dingen zijn vaak van toepassing op de verschillende labryrinten en doolhoven. Ook het idee dat het hoofdpersonage een andere wereld binnenrijdt, komt uit de film. Hij komt met zijn eigen verwachtingen, zijn waarden, zijn liefde en oordelen en ervaart deze wereld vanuit zijn perceptie, dan volgt de interactie. Uiteindelijk gaat hij weg en keert terug naar zijn eigen wereld. Voor mij is er een parallel met het theater. Soms interageren we met het stuk, soms beoordelen we het snel en nemen we er afstand van. Op het einde van het stuk keren we terug naar huis, naar onze eigen realiteit.»

Ontwikkelingsproces

Veto: Je gaat een onafgewerkt stuk op de scène zetten. Hoe voelt het om Work in progress voor een publiek te brengen?

Lang: «Ik vind het vervelend dat er een optreden komt, maar dat moet omdat we anders niet in het STUK kunnen werken. Ik denk dat de mensen er heen komen alsof het een performance is en het ook zo zullen beoordelen, terwijl het eigenlijk een voorstelling van een ontwikkelingsproces is. Dat is een beetje moeilijk. Anderzijds is het ook goed dat de voorstelling nu voor een publiek komt, want het zet mij ertoe aan hard te werken en te kijken hoe mensen reageren. Na de voorstelling wil ik met mensen praten over de voorstelling en feedback krijgen. We zijn nog erg vroeg in het proces. Wat we zullen tonen is het resultaat van twee en een halve week oefenen.»

Prue Lang: 'The Next Series', woensdag 6 en donderdag 7 oktober om 20u30 in de Studio van het STUK, Naamssestraat 96. Arco Renz: 'Opium' (première), dinsdag 5 en woensdag 6 oktober om 20u in de Schouwburg, Bondgenotenlaan 21.

Voor de exclusieve première van Opium/Arco Renz & Kobalt Works op dinsdag 5 oktober om 20u in de Schouwburg (Bondgenotenlaan 21), geeft het STUK vrijkaarten weg. Laat deze kans niet schieten en bel naar 016/320 320.

Een megafeest op zes locaties

Een reis door Leuven en doorheen de tijd, dat wordt P@lma. Het maakt niet uit of je begint bij de fifties om uit te komen bij de toekomst, of gewoon een kriskras parcours doorloopt. Elke Alma wordt het bezoeken waard. Party on, all night long!

Siegild Lacoere

Alma, het was wel een veelbesproken topic de laatste jaren. Niet altijd positief, dat lijkt haast overbodige informatie. Bij momenten wijdde Veto bijna wekelijks een artikel aan Alma, de wekelijkse advertentie niet meegerekend. Positief of negatief doet er even niet toe. Alma viert feest. En dat met jou.

Een halve eeuw, het is inderdaad al een hele tijd. Zoals het persbericht stelt, moet P@lma een bewijs zijn van de jonge wind die al vijftig jaar door onze restaurants waait. Die jonge wind en of die werkelijk al vijftig jaar waait is voor discussie vatbaar, maar één ding is alvast zeker, op 14 oktober waait ze als een wervelwind. Ironisch genoeg werd een stukje van de wereld de laatste tijd tot wanhoop van de bewoners geteisterd door orkanen. Volledige inboedels overleefden de stormen niet. Als Alma deze vijftigste verjaardagsstorm maar overleeft...

Groots wordt het alleszins wel. Ondersteuning krijgt P@lma talrijke grote bedrijven. Teams zullen foto's nemen die daarna op de site komen en bekeken kunnen worden. De sponsors willen duidelijk hun jonge abonnees aanspreken.

Reis

P@lma organiseren op één locatie kan helemaal niet. Alma staat niet voor één restaurant, maar voor zes. Vandaar welgeteld één groot megafeest op zes locaties. Zes locaties, dat betekent zes verschillende stijlen qua muziek. De nacht van 14 oktober reis je niet alleen door Leuven op zoek naar je favoriete Almafeestje. Het wordt een verplichte reis doorheen de tijd, van de jazzy jaren vijftig tot in de toekomst.

Wie bij het begin wil starten met zijn reis, moet in de Spuye zijn. Vanaf 22u30 weerklinkt er jazz en blues uit de jaren vijftig. Queensize Quagmire opent daar het P@lmafeest. Om 24u neem DJ Zebra het van hen over. Hij brengt je in de mood tot 2u.

De Sixties zijn een eind verwijderd van de Spuye, daar in het verre Heverlee. De surfrock en rock & roll uit de sexy jaren zestig beleef je helemaal in het Pauscollege. Opener om 22u30 wordt niemand minder dan Elvis, gevolgd door Speedball Junior om 23u en als afsluiter de Bennis Brothers om 24u. Het feestje gaat daar door tot 3u.

Disco, disco, disco... de Seventies komen eraan. Alma 1 in de Tiensestraat moet een discoparadijs worden waar de glamour en glitter ervan afspuut. Vergeet Studio 54, hier komt Alma 1. Twee zalen staan tot je beschikking, want nee, enkel disco is niet genoeg. Wat is een feestje zonder zwoele tropische sfeer? Geen feestje. Daarom in de hoofdzaal vanaf 22u30 Cirque Atomic, om 23u Wawadadakwa en om 1u Poplife Crew. In de hal Tropical kan je vanaf 23u beginnen dansen op de zwoele, zweterige tonen van DJ's Samshung en Mhiele. Daar in Alma stopt het feest niet voor 5u.

Streepjescode

Vierde locatie al en de jaren tachtig komen in aantocht. De geboortejaren voor de meeste onder ons, maar in mama's buik konden de beats al goed gehoord worden. Dat vervelende tune'tje van Beverly Hills Cop met Eddy Murphy weerklinkt al in mijn hoofd. Nostalgie... Groep T serveert je poprock met Mudbreeder om 22u. Triggerfinger begint er aan om 23u20. Om 00u40 weerklinkt de melancholie van Venus in Flames. De typische Eighties sound voor het wervelend feestje schalt om 1u30 door de boxen met DJ's Aldo en Jan.

In Alma 3 heel wat bekende namen om de jaren negentig goed in de verf te zetten. Weer een tweeledig concept om de diversiteit van deze periode aan bod te laten komen. Techno in de hoofdzaal met Ed & Kim om 23u, CJ Bolland om 1u en Marco Bailey om 3u. Daarnaast de Drum & Bass zaal met respectievelijk Wontime en Speedwagon vs Wicked Ways Woodrow. Beukende bassen en vette technobeats tot 5u.

En dan de toekomst in. Alma 2 opent om 22u15 met DeLaVega, gaat door met Arsenal om 23u30, drijft het nog meer ten top met Poplife crew om 00u30, om het feest helemaal te laten losbarsten met Bobby Ewing om 2u. Verboden te vertrekken voor 5u.

Erbij zijn kan helemaal gratis. Voor niets dus. Tot 12 oktober kan je je ticket gratis ophalen in een Alma naar keuze. Doe je dat niet dan betaal je de veertiende tien euro. Ik weet niet wat jij ervan denkt, maar tussen gratis en tien euro ligt een wereld van verschil en daarnaast ook een wereld van tien euro minder om te spenderen aan wat lekkers. Drank... of eten, want in elke Alma zijn snacks voorzien op het grote P@lmafeest.

Hoe krijg je nu dat ticket? Surf naar www.partyatalma.be, klik op tickets en vul er je gegevens in. Doe je dat goed dan krijg je een persoonlijke streepjescode waarmee je je ticket kan afhalen tussen 1 en 12 oktober in de Alma naar keuze. Vergeet dus vooral je streepjescode niet af te drukken en rep je voor één keer zo gauw mogelijk naar de Alma.

(foto Stijn de Meyere)

"Spelen is plezant"

Met 'Vredeslied', een droevige song over een muisje dat de val uit zijn kooitje boven op de kast niet overleeft, sloot Flip Kowlier het openingsconcert in het stadspark af. Hij gooide er nog snel een *techno-riedeltje* achteraan, en toen was het echt gedaan.

Clara Vanmuysen

U had Kowlier bijna op de tak van een boom zien optreden, wegens gebrek aan podium. Een iets te verlichte geest besliste dinsdagavond immers een vuurtje te stoken onder het podium van het houten paviljoen, met aardig wat brandschade tot gevolg.

Alles kwam in orde en het werd een gezellig optredentje, met veel hits maar ook met onbekende nummertjes. Onder de bomen van het stadspark werd rustig gekeuveld, de drankentjes deden gouden zaken. De meer fanatieke fans hingen met spandoek en al tegen de kiosk geplakt. De Cultuurcoördinatie maakte een goede keuze voor het OpeningsUUR KULTUUR.

Veto: Wat vond je ervan om voor zoveel studenten te spelen?

Flip Kowlier: «Studenten zijn leergierig en meer bereid om naar mijn teksten te luisteren. Ik vond het tof dat er veel volk was. Sowieso zitten er tussen mijn gewoon publiek veel studenten.»

Veto: Je leek deze zomer met je vriendenclubje van Gabriël Rios en Peter Lesage de Vlaamse podia helemaal in te palmen.

Kowlier: «We zijn een beetje de nieuwe Gentse movement. Het heeft ook wel te maken met het feit dat we bij dezelfde boeker zitten. Wij zijn mensen die toevallig op hetzelfde moment op dezelfde plaats zijn en het goed met elkaar kunnen vinden.»

Veto: Komen jullie dan gewoon gezellig bij elkaar op zondagavond om wat muziek te maken?

Kowlier: «Niet zoveel als ik zou willen. Dat ontbreekt er een beetje aan. We spelen allemaal zodanig veel dat we eigenlijk gewoon meegaan naar elkaars optredens. Dat samenkomen om muziek te spelen, dat mis ik wel een beetje. Ik zou er graag tijd voor maken. Dat is wreed ontspannend. Gewoon zonder druk van het een of het ander.»

Awoert

Veto: Je speelde als laatste nummer 'Vredeslied', over je vriendjes die komen spelen en je mama die pannenkoeken bakt. Ben je de man om grote politieke statements te maken?

Kowlier: «De titel is misschien wel raar gekozen. Het gaat over kleine menselijke dingen, over vriendschap eigenlijk. Het is allemaal een beetje relativerend. Op zich moet dat voor mij boodschap genoeg zijn. Ik wil niet 'awoert racisme' of 'awoert fascisme' roepen, hoewel ik daar ook tegen ben. Ik geloof er niet in dat die woorden veel kunnen betekenen. Ik geloof meer in algemene bewustwording van (denkt na) de dingen.»

Veto: Je hebt samen met Geike Arnaert gezongen.

Kowlier: «Geike is een heel toffe madam.

"Ik zou graag een kastje maken. En een deur."

Ze is een heel getalenteerde zangeres, maar ook gewoon een aangenaam meisje.»

Helden

Veto: Met wie zou je echt graag eens op een podium staan?

Kowlier: «Niemand speciaal, eigenlijk. Ik heb wel helden, dingen die ik heel graag hoor en waar ik dan af en toe heel veel naar luister. Je kunt met zoveel mensen samenwerken. Het gaat gewoon om muziek maken.»

Veto: Hoe staat het met 't Hof van Commerce?

Kowlier: «Ik heb wat muziek gemaakt en 4T4 heeft wat muziek gemaakt. We gaan binnenkort samenkomen om te zien hoe ik het ga aanpakken. Ik hoop in het voorjaar een nieuwe singel uit te kunnen brengen.»

Veto: Met 't Hof van Commerce zitten jullie op het label van Kinky Star, je eigen platen zitten bij Petrol, hoe gaat dit in zijn werk?

Kowlier: «Alle platen van 't Hof van Commerce zijn bij Kinky Star gemaakt. Voor mijn eigen platen hebben we het label Petrol opgericht, maar ondertussen zitten daar ook al andere artiesten bij. EMI verdeelt dit label.»

Veto: Hoe serieus neem je jezelf als je muziek maakt?

Kowlier: «Het doen op zich neem ik niet serieus. Spelen is plezant, ik voel niet veel druk. Het geheel is wel boven mijn hoofd gegroeid. Het brengt voordelen mee. Mensen herkennen mij en ik krijg ook erkenning. Je geeft best wel goeie optredens en maakt goeie platen. Dat is wel iets dat serieus geworden is, je kan er niet om heen. Je voelt dat wel. Het feit dat ik muziek maak, dat is gewoon spelen.»

Timmerman

Veto: Wat zou je doen als je geen muzikant zou zijn?

Kowlier: «Timmerman. Schrijnwerker, om meubelen te maken. Ik zou graag een kastje maken en een deur.»

Veto: In hoe verre beschouw je West-Vlaanderen als onafhankelijk?

Kowlier: «Op zich is het echt wel iets anders. Als ik West-Vlamingen op tv zie, dan weet ik dat ze echt een ras apart zijn. Wij zijn veel geslotener, ouderwets en we zijn onverstaaanbaar. We worden ook altijd ondertiteld op tv, dus we moeten wel echt onverstaaanbaar zijn.»

Veto: Kan je Izegem, je thuisstad, met Leuven vergelijken?

Kowlier: «Ik ken Leuven niet zo goed. Ik zou zeggen dat Izegem een vrij moderne stad is. Daar zijn geen gebouwen van een paar eeuwen geleden, terwijl Leuven een machtig schone stad is. Ik ben hier al een paar keer met vrienden naar een bed & breakfast gekomen.»

«Ik ben niet echt een studentenmens. Ik heb niets tegen studenten op zich, maar studentenverenigingen bijvoorbeeld, dat is nooit iets voor mij geweest. Leuven wordt daar te vaak mee vereenzelvigd, terwijl het eigenlijk gewoon een vree schone stad is.»

Tura

Veto: In hoe verre zie jij jezelf nog als hiphopper? Of ben je nu een singer-songwriter geworden?

Kowlier: «Ik ben nooit een hiphopper geweest en ik ben tot op de dag van vandaag ook geen singer-songwriter. Ik zien ne muzikant. Ik wil er nog alle kanten mee kunnen opgaan. Voor de buitenwereld ben ik inderdaad wel met hiphop begonnen.»

«Ik weet dat de mensen het raar vinden dat ik plots iets anders ging doen, maar voor mijzelf is dat iets heel gewoons omdat ik eigenlijk een brede basis heb meegekregen van mijn ouders. Dat was vooral Vlaamse kleinkunst, maar ook schlagers, zoals Will Tura. Er was zelfs rock 'n roll bij: Elvis, Little Richard en Fats Domino.»

Veto: Mogen we je dan ooit nog als rock 'n roller verwachten?

Kowlier: «Misschien wel, we zien wel.»

Veto: We zijn benieuwd.

K.U.Leuven opent topsportcentrum

Donderdag 30 september werd het Topsport Advies- en Begeleidingscentrum officieel geopend. De faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen (kortweg FaBeR) pronkte niet alleen met dit grootse initiatief, maar ook met 'haar' Olympische atleten.

Mies Cosemans

Al voor de zomer van 2004 pakte de faculteit Lichamelijke Opvoeding en Kinesetherapie uit met een gloednieuwe naam die moest aanduiden hoe de bewegende mens en de mens in beweging meer en meer de kern vormde voor de opleiding en het onderzoek van de faculteit. De faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen werd geboren en plaveit nu verder aan de ingeslagen weg. Na jaren van wetenschappelijk onderzoek, gericht op het optimaliseren van training voor het leveren van sportieve topprestaties, werd de opgebouwde kennis en ervaring gebundeld en werd het Topsport Advies- en Begeleidingscentrum opgericht.

Sportbegeleiding

In het centrum wordt niet alleen verder aan wetenschappelijk onderzoek gedaan, maar ook aan sportieve begeleiding. Beginnende atleten, recreanten en competitie-sporters kunnen er terecht met hun vragen, of ze nu individueel of in teamverband sporten. Om het juiste sportmedische advies te geven bestaan er verschillende labo's waar de sporters getest kunnen worden. Op die manier kan er een fysiek profiel van de geteste persoon opgesteld worden en kunnen diens mogelijkheden en tekortkomingen achterhaald worden.

Het labo ergonomie, bijvoorbeeld, onderzoekt de conditie of de mogelijke sportieve capaciteiten van een sporter via inspanningstesten, waarbij de sporter het testrapport en het bijbehorende trainingsadvies binnen de week na de testafname ontvangt. Andere labo's onderzoeken je snelheid, coördinatie, lichaamssamenstelling... Je kan zelfs je voeding laten analyseren. Omdat het psychologische aspect bij competitie-sporters erg belangrijk is, biedt Topsport ABC ook een helpende hand op het mentale vlak door middel van een voorafgaande screening die de sterke en zwakke mentale vaardigheden van een sporter blootlegt. Soms gaat het advies maar over een minuscule foute beweging van een zwemmer, maar het zijn, volgens decaan Prof. M. Buekers, die kleine extra's die het verschil kunnen maken op topsportersniveau.

Atleten

Topsporters waren er ook op de officiële opening van Topsport ABC. Omdat de faculteit een boeiende geschiedenis kent in het begeleiden van topsport, werden enkele van hun 'producten' in de schijnwerpers geplaatst. Kim Gevaert en Kathleen de Caluwé (finale 4x100 dames, Athene 2004), Ilse Heylen (bronzen medaille judo, Athene 2004) en Jonas Mertens (50m en 100m vrije slag, 100 m rugslag, Athene 2004) hebben tijdens hun studies aan de K.U.Leuven gebruik kunnen maken van deze begeleiding. Na het ontvangen van hun lauwerkrans in Athene werden ze hier nog eens extra gehuldigd en werd hun een *certificate for outstanding performances* overhandigd door een trotse decaan. Het begin trouwens van een traditie waar de faculteit nog lang mee wil doorgaan.

Ook de atleten van de Paralympics werden niet vergeten, zij ontvingen een dichtbundel voor hun goede prestaties. Of hoe ook sport en poëzie prachtig kunnen samengaan.

Freddy

door Sh3L14C

The fifties - De Spuy

In onze begindagen werden in de kelders niet alleen patatten bewaard! Het waren ook mysterieuze krochten waar soms bijzonder stoute jazz en blues gísste. Check it out in Alma's fifties-hol De Spuy met:

22.30 Queensize Quagmire
00.00 DJ Zebra

The sixties - Pauscollege

Zowat tien jaar later begaf de muzikale voorhoede zich ongegeneerd en heftig heupwiegend bovengronds. In hun spoor mogen sixties en surfrockers het Pauscollege plat rollen tussen tien en drie met:

22.30 Elvis
23.00 Speedball Jr.
00.00 Benvís Brothers

The seventies - Alma 1

In dit decennium domineerden de glam gods en disco queens op de scene. Op 14 oktober heersen ze in de main hall van Alma 1, vergezeld van zwoele temperaturen en nog meer exotiek in de Tropical hall. Sluit aan bij onze glitterparade met:

in de main hall
22.30 Cirque Atomic
00.00 Wawadadakwa
01.00 Poplife Crew
en in de Tropical hall
DJ's Samshung & Mhiele

The eighties - Groep T

In de jaren '80 was the queen definitely dead, maar Madonna was alive and kicking. Wij schoppen keet in Groep T, in het goede gezelschap van:

22.00 Mudbreeder
23.30 Triggerfinger
00.40 Venus in Flames
01.30 DJ's Aldo & Jan

The nineties - Alma 3

De periode van not just plugged, but totally wired met techno-beats, drum & base vanuit de buik en minstens één bijzonder boze zanger. It really smells like the nineties in Alma 3 met:

in de main hall
23.00 Ed & Kim
01.00 CJ Bolland
03.00 Marco Bailey
en in de D&B hall
23.00 Wontime
01.00 Speedwagon vs. Wicked Ways
03.00 Woodrow
En bovendien ook nog
de cd-voorstelling van Traktor

The future starts today - Alma 2

And fusion is here to stay. In Alma 2 serveren we een hedendaagse mega-mix mélange van R&B, funk, soul, jazz en al wat er nog meer uit de boxen kan knallen. We verkozen daarbij de deskundige medewerking van:

22.15 DeLaVega
23.30 Arsenal
00.30 Poplife Crew
02.00 Bobby Ewing

(advertentie)

PARTY@ALMA

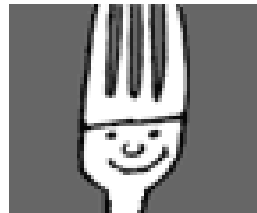
LEUVEN
DONDERDAG 14 OKTOBER 2004
Voor gratis tickets, surf naar
www.base.be
of
www.partyatalma.be

Menu van de week
in Alma 1-2 -3
4 - 8 oktober 2004

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,50
Hamburger met jonge wortelen A1A3	2,30
Groenteburger met bloemkool en broccoli 	3,40
Varkensgebraad met Portosaus en Ardeense aardappelen	4,30
Bami Goreng	3,40
Spaghetti Bolognaise A1A2	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,40
Koninginnenhapje	3,05
Rumsteak A2A3	3,95

woensdag

Andalousische tomatensoep	0,50
Braadworst met bloemkool in roomsaus	2,30
Vegetarische lasagne 	3,40
Kalkoenlapje, romige kampernoeliesaus, oventomaat en wafeltjes	4,30
Kipkroketten met portosaus en erwtjes	3,95
Spaghetti bolognaise A1	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A1A2	3,40
Koninginnenhapje A2	3,05
Rumsteak A2A3	3,95
's Middags barbecue in Alma 3	4,30

donderdag

Groentesoep met spekjes	0,50
Spek met spiegelei en spinaziestoemp A1A3	2,30
Moussaka met Griekse sla 	3,40
Lasagne al forno	3,95
Cordon bleu met Roquefortsaus en boontjes	3,95
Spaghetti Bolognaise A2A3	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,40
Koninginnenhapje A1A2	3,05
Rumsteak A3	3,95
's Middags in barbecue in Alma 1	4,30
week van de Fair Trade: Zuid-Amerikaanse kippenblokjes A2	3,95

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,50
Vleesragout in romige kampernoeliesaus met gebakken aardappelen A2A3	2,30
Quron fingers met Provençaalse saus en witloof 	4,30
Koninklijk vishapje	3,40
Spaghetti Bolognaise A1	2,30/2,70
Koninginnenhapje A3	3,05
Rumsteak	3,95

Party at Alma

14 oktober 2004

Met verschillende optredens en deejays

Info en tickets:

www.partyatalma.be

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,
justus Lipsius en pauscollege

(advertentie)

de kringwinkel

SPIT

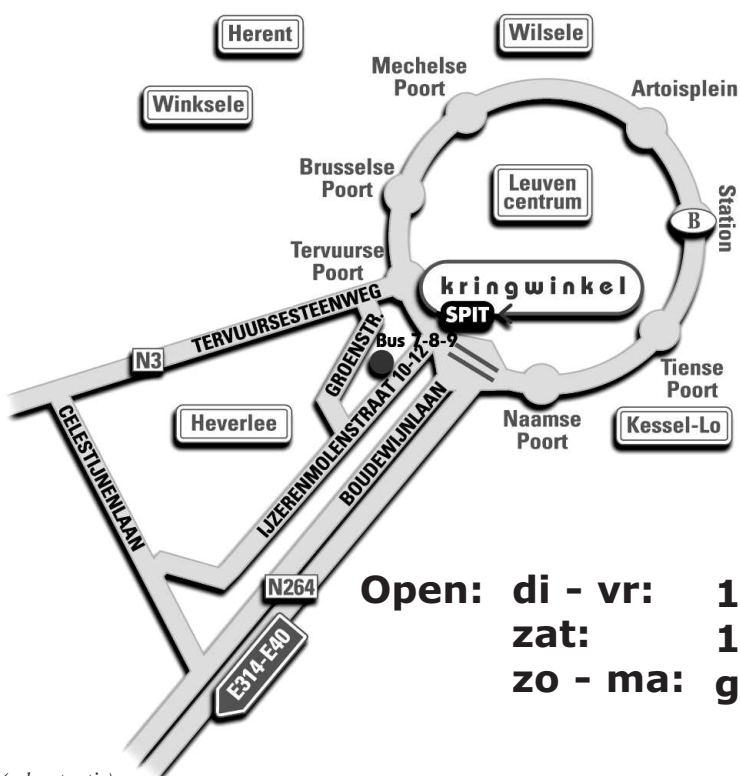
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

**Je vindt er meubels, kleding, fietsen,
huisraad, boeken, platen, cd's
en pakken snuisterijen...**

De kringwinkel SPIT:

IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee

Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be

**Open: di - vr: 10-18u
zat: 10-17u
zo - ma: gesloten**

(advertentie)

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 2
4 oktober 2004

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris:
Wim Gemoets

Redactie:
Joris Beckers, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren.

Verantwoordelijke uitgever:
Wim Gemoets

Medewerkers:
Joris Beckers, Campuskrant, Mies Cosemans, Bruno Debbaut, Ben Deboeck, Laurens De Koster, Stijn De Meyere, Dries De Smet, Wim Gemoets, Paul-Henri Giraud, Sieghild Lacoere, Herman Loos, Kris Malefason, Loes Mathijs, Anne Ruetje, Shellac, Tom van Breessegem, Clara Vanmuysen, Tjil Vereenoghe, Hanne Vermeiren en Catherine Zenner.

Cartoons:
Sh3L4C

DTP:
Joris Beckers, Ben Deboeck, Wim Gemoets, Kris Malefason, Loes Mathijs, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren.

Eindredactie:
Wim Gemoets

Internet:
<http://www.veto.be>

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, seksbotten, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.
Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

De rector van de K.U.Leuven heeft de droeve plicht u het overlijden te melden van

Professor

Johan VAN CLEYNENBREUGEL

Docent aan de Faculteit Geneeskunde
Onderzoeksleider aan het Departement Elektrotechniek-ESAT (FTW)

Geboren te Leuven op 30 oktober 1959 en overleden te Heverlee op 27 september 2004

Rouwadres: Familie Van Cleynenbreugel, Geldenaaksebaan 177, 3001 Heverlee

Ad valvas & Agenda

Apolloon

• 04/10 om 21.30 u: Zakspecial, Sportzak. • 06/10 om 14.00 u: Peter & Meternamiddag, in Gymnasium. • 11/10 om 21.00 u: Openingscantus, in Waaiberg.

Medica

• 11/10 Eerste Medica-fuif, in Lido.

Psychologische Kring

• 06/10 OpeningsTD, in Lido.

VRG

• 05/10 OpeningsTD, in Blauwe Kater, Rumba en Musicafé.

Woensdag 6 oktober

21.00 u **VERGADERING** Prego - Studenten met Spirit nodigen geïnteresseerden vrijblijvend uit voor vergadering, in zaaltje boven Pata Negra (Parijsstraat 14), org. PregoSMS.

Berichten

Griep

Geen zin om tijdens de blok of op Oudjaar het bed te moeten houden? Op 26, 27 en 28 oktober begint het medisch centrum voor studenten weer met zijn jaarlijkse griepvaccinaties. Inschrijven kan tot 22 oktober via www.kuleuven.ac.be/gezondheid/preventie/dossiers/griep.htm.

Studentenfanfare

De Leuvense Studentenfanfare zoekt muzikanten om vreugde te delen, een deuntje te spelen en een pintje te drinken. Meer info: club.studiant.be/leuvenesf of fanfareleuven@hotmail.com.

Graveeractie

Graveeracties aan de Alma's: geef dieven geen kans... en laat je fiets registreren:
- 11, 12 en 13 oktober 2004 in Alma 2
- 18, 19 en 20 oktober 2004 in Alma 3

- 25, 26 en 27 oktober 2004 in Alma 1 telkens van 11u30 tot 14u30 en van 17u00 tot 19u30.

Op 13 oktober van 11u30 tot 14u30 in Alma 2 en van 16u00 tot 19u00 op de fietsenmarkt op het Ladeuzeplein.

Fietsenmarkt

De preventiedienst van Leuven organiseert op woensdag 13 oktober voor de tweede keer een tweedehands fietsenmarkt van 17u00 tot 19u00 op het Ladeuzeplein in Leuven. Kopers kunnen een gekeurd fietsslot winnen.

24-urenfietsstocht

Op 20 en 21 oktober vindt in Louvain-la-Neuve de '24H vélo' plaats. De 24-urenloop voor fietsen dus. Meer info op www.24h.be.tf

Receptie 30 jaar Veto

Veto bestaat dertig jaar en dat laten we niet zomaar voorbijgaan. Ten eerste is er de rubriek 'De oude doos', waarin we elke week een artikel uit het archief oprakelen. Maar dat is niet alles! Voor Veto 6, die verschijnt op maandag 8 november, bereiden we een bijlage rond 1974-2004 voor. Die maandagavond vindt er bovendien een receptie plaats in het STUK in de Naamsestraat. Deze receptie is in de eerste plaats bedoeld voor oud-medewerkers. Ben jij van dit edele ras en zou je die maandag graag komen, stuur dan een mailtje naar veto@veto.be met onderwerp 'receptie 1974-2004'. Vermeld ook of je al dan niet met partner komt.

de redactie

Veto bij je thuis?

Neem een abonnement:
voor 10 euro wekelijks
in je bus.

001-0959719-77

TE HUUR: zaaltje "THE POCKET"

Verjaardagen, (kot)feestjes, cantussen, vergaderingen, filmavonden (groot scherm), quiz, spelavond,... of eventueel facbarverhuur
Voor inlichtingen:
0478/251613 of 016/220602

(advertentie)

Cultuurkalender

Toneel

Maandag 04.10.04: STUK, Naamsestraat 96
DAS theater & Theater Zuidpool: Massis the musical, 20u30
Dinsdag 05.10.04 & Woensdag 06.10.04: STUK, Naamsestraat 96
Theater Antigone & Goedertier: Maison Fragile 20u30
Donderdag 07.10.04 en vrijdag 08.10.04: STUK, Naamsestraat 96
Superamas: Big Episode 2, 20u30

Muziek

Dinsdag 05.10.04: Grote Aula MTC, St. Michielsstraat 6
Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant. Pieter Wispelwey en Dejan Lazic: Meesterwerken 20e eeuw, 20u30
Woensdag 06.10.04: Café De Reynaert, Frederik Lintsstraat 162
Straatoptreden van Mudbreeder, Wilson en Sammy Cuba, 19u00
Maandag 11.10.04: Auditorium Provinciehuis
Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant. Thomas Zehetmair en Ruth Killius: de Oost-Europese ziel, 20u30

Dans

Maandag 04.10.04: STUK, Naamsestraat 96
Kassys & Tristero: Vernis, 20u30
Dinsdag 05.10.04 en woensdag 06.10.04: STUK, Naamsestraat 96
Arco Renz & Kobalt Works: Opium, 20u00
Woensdag 06.10.04 en donderdag 07.10.04: STUK, Naamsestraat 96
Prue Lang: Tuhe Next Series, 20u30
Maandag 11.10.04: Naamsestraat 96
Jochen Roller: Perform performing, 20u30

Film

Woensdag 29.09.04 t.e.m. dinsdag 05.10.04: STUK, Naamsestraat 96
De beste films aller tijden in Cinema Zed

Comedy

Maandag 04.10.04: CC Waeghehuys, Brusselsestraat 63
De Lunatic Comedy Club improviseert, deuren 20u00, start 21u00

Feest

Donderdag 07.10.04: Fataal @ Musicafé, Muntstraat 5
Prinz, Raoul en Killa Tactics, vanaf 23.00u
Donderdag 07.10.04: STUK, Naamsestraat 96
Ninja tune + openingsfeest, 20u30
Vrijdag 08.10.04: STUK, Naamsestraat 96
Scapes!, 22u00
Wil u een culturele uitspatting aankondigen? Mail naar cultuur@veto.be.

Freddy leest Veto, u toch ook!

... en ge kunt er geweldig goed uw kat mee verstoppen...

Eén schijf uit het staal van de samenleving

Hij studeert Wijsbegeerte, zit in het eerste deel van de eerste licentie en behaalde vorig jaar onderscheiding. Klinkt als een doodgewone student, met het enige verschil dat Hubert Van de Vijvere geboren is in 1935 en dit jaar dus 69 jaar wordt. Student Spéciale over de oudste student van Leuven.

Hanne Vermeiren

Hubert Van de Vijvere is een vlotte man die me in vogelvlucht over zijn leven meeneemt. Exact vijftig jaar geleden verliet hij het college in St. Niklaas. In '57 studeerde hij af als maatschappelijk assistent, tot mei '60 heeft hij zijn legerdienst gedaan. Op elf november '59 vertrok hij naar Afrika. In Kongo begeleidde hij vanuit de scouts mee projecten die jongeren uit de buitenwijken toch een opleiding wilden geven. Tijdens de woelige periode daar keerde hij terug en ging aan de slag bij Philips, waar hij eerst redacteur werd van het personeelsblad. Van '63 tot '69 deed hij ontwikkelingswerk met vredesbewegingen.

Daarna keerde hij terug naar Philips waar hij op de personeelsdienst werkte. Hij specialiseerde zich in vorming en werd in '88 verantwoordelijke voor de vorming van het personeel van België. "Toch voor een bedrijf van zeker 4000 werknemers," zegt hij zelf trots. In '91 werd hij bij afslankingen op brugpensioen gestuurd, maar hij bleef nog zelfstandig actief tot '96. Niet dat hij dat nu niet meer is. Voor hem staat pensioen niet gelijk aan rusten.

Hubert Van de Vijvere: «Sinds mijn pensioen onderhoud ik een aantal activiteiten om fit te blijven. Ik zit in het bestuur van een vormingsorganisatie. Verder zetel ik in de cultuurpactcommissie die klachten behandelt van culturele organisaties of individuen die vinden dat ze benadeeld zijn, omdat ze geen subsidies krijgen of geen lokalen hebben. Dan ben ik ook nog voorzitter van de vereniging van de mede-eigenaars van het appartementsblok waar ik woon en ik knap daar al eens wat klusjes op. En tot slot studeer ik dus om de geest in ontwikkeling te houden. Andere mensen gaan sporten in de fitness, ik zorg ervoor dat ik mentaal fit blijf!»

Priester

Veto: *Waarom bent u Wijsbegeerte gaan studeren?*

Van de Vijvere: «Dat is eigenlijk redelijk toevallig: ik had er een affiche van zien hangen en dan ben ik erover gaan praten op het secretariaat. Vooral de verbreding van de kennis trok mij aan, vragen over de zin van het leven. Het is niet omdat je je hele leven op een bureau hebt gewerkt, dat je je zulke vragen niet stelt. Bovendien was er de opportuniteit om 's avonds les te volgen: dat kan niet zomaar overal. Het grote voordeel bij Wijsbegeerte is dat je met een heel gemengde groep zit: jong en oud, in de dagopleiding of 's avonds en uit verschillende sectoren afkomstig. Het is echt een staal van de samenleving.»

Veto: *Hoe is de sfeer in uw richting?*

Van de Vijvere: «Zeer goed. Ik heb goede contacten met de andere studenten. Vorig jaar hadden we een werkseminarie met tien man over Heidegger. Daar is hard gewerkt, maar het was ook heel fijn om te doen.»

Veto: *Waarom bent u nu pas gaan studeren?*

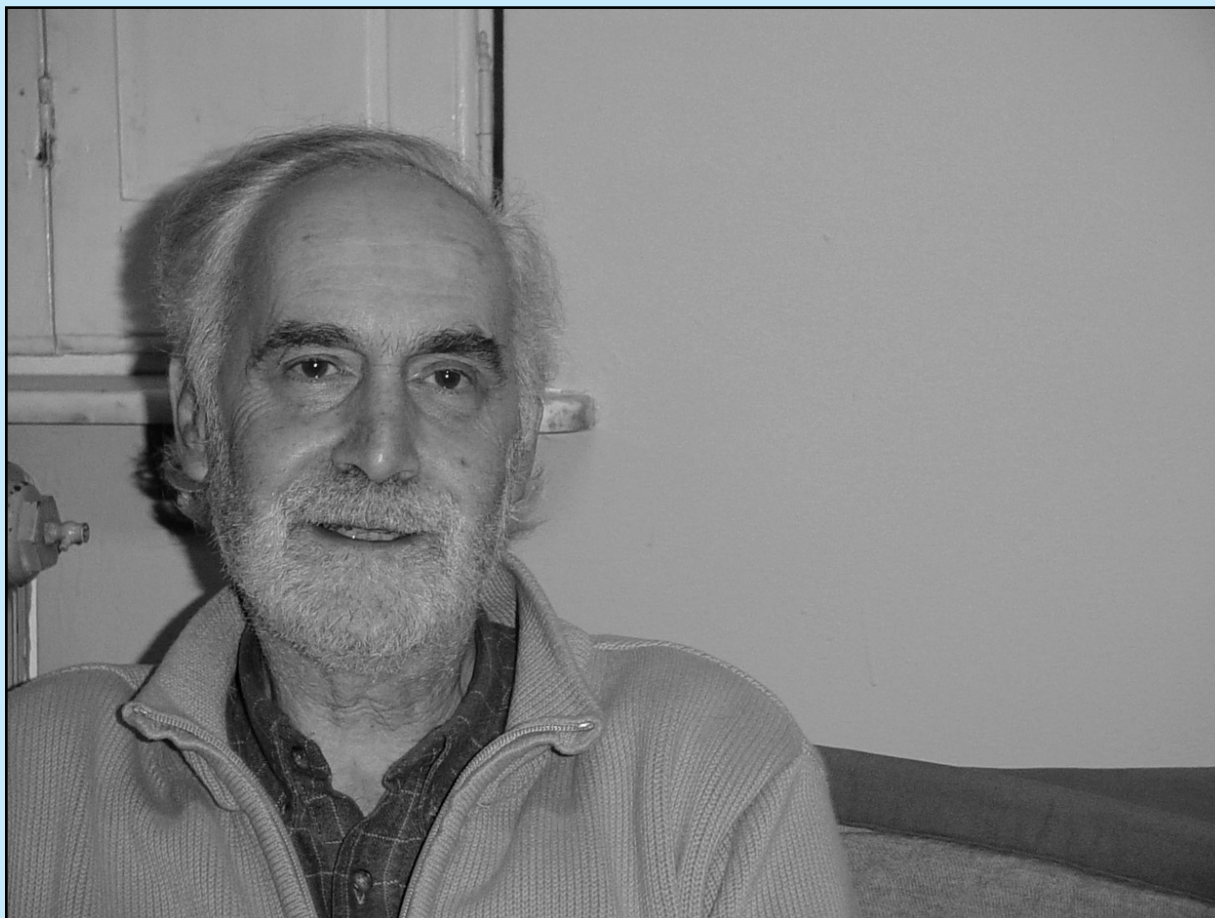
Van de Vijvere: «Mijn ouders waren niet echt bemiddeld; mijn vader was een arbeider, mijn moeder werkte niet meer. Toch heb ik op het college Latijn-Grieks gedaan, wat niet evident was voor iemand van mijn afkomst. Maar ik denk dat de pastoor toen is gaan pleiten in de hoop dat ik ook priester zou worden. Zo is het niet gelopen en ik denk dat dat voor mijn ouders wel een tegenslag moet geweest zijn.»

«Ik had geen opleiding, dus moest ik nog verder

studeren. Ik had graag Germaanse gedaan, maar universiteit was uitgesloten, omdat we de financiële middelen niet hadden. Je had toen ook niet de mogelijkheid om als student te gaan werken, zoals nu. Ik ben dan sociale hogeschool gaan doen. Die was vroeger waar de Delhaize nu is, aan de Ring aan de Naamsepoort. Dat was eigenlijk een echt internaat. Maatschappelijk assistent was toen twee jaar studie en één jaar stage. Ik heb de richting *Volksopvoeding* gekozen.»

Veto: *U woont wel in Leuven. Vindt u het leuker om echt tussen de studenten te wonen?*

Van de Vijvere: «Ik woon recht tegenover Camillo Torres en dan zit je toch te midden van de studenten. Vroeger was daar wel eens nachtlawaai tot vier uur 's morgens in hun keuken, de kant van onze slaapkamer. Maar dan neem ik wel contact op, dan doe ik daar iets aan. Ook hangt er al eens iemand in de haagjes en struikjes, maar dat moeten we niet op de studenten afschuiven, dat kan eender wie zijn die op donderdag is uitgegaan en zat naar huis terugkeert.»

“Het studentenleven was vroeger redelijk elitair”

«Wat me persoonlijk wel ergert, is vandalisme. Misschien komt dat doordat ik van een tijd ben waarin je spaarzaam moest zijn. Maar in dat parkje rond Camillo Torres daar zijn vaak de lichtzuiltjes kapot gedaan, of daar liggen fietsen en zo. Waarschijnlijk zijn dat toch studenten die dat doen, maar dan wel een klein percentage.»

«Als ik op vrijdagmorgen naar de markt ga om een brood te kopen, dan zie ik vaak ook vuilniszakken die helemaal opengereten zijn en verspreid liggen, vooral GFT-zakken. En dat zijn geen katten die dat doen, dat moeten studenten zijn.»

Stress

Veto: *Hoe lang moet u nog studeren?*

Van de Vijvere: «Ik zie het niet zitten om de licenties af te maken, dan zou ik vier vakken per semester moeten doen. Ik doe er nu vier per jaar, ik hoop binnen drie jaar bachelor te zijn en dan weer verder te zien.»

Veto: *Legt u ook examens af zoals de andere studenten?*

Van de Vijvere: «Ja hoor, al gaat het blokken nu wel veel moeilijker. Het memoriseren duurt langer, dus het is al goed als er eens kleine scripties bij de examens zitten. Maar mijn examens zijn dezelfde als die van de andere studenten. Vorig jaar had ik maar één mondeling examen, de rest waren werkcolleges en papers en dergelijke. Toen had ik onderscheiding, net geen grote.»

Veto: *Heeft u net zoveel examenstress als de andere studenten?*

Van de Vijvere: «Zeer zeker. Tijdens de examens ben ik altijd gespannen, hoewel er voor mij niet zoveel van afhangt als voor de andere studenten. Maar ik heb mezelf een doel gesteld en dat wil ik bereiken. Het is ook geestelijk meer vermoeiend. Gelukkig steunt mijn vrouw me erg in mijn studies. Ze geeft me enorm veel vrijheid en leeft met me mee, hoewel ze heel andere interesses heeft. Maar het familiale moet ook een plaats hebben en dat is ook een van de redenen waarom ik geen volledig programma volg.»

Veto: *Heeft u nog enkele nuttige tips voor uw jongere collega's?*

Van de Vijvere: «Ik heb zeker geen heimwee naar het leger, maar ik vind het toch jammer dat er geen vorm van gemeenschapsdienst meer bestaat. Het zou goed zijn dat de studenten één of ander engagement opnemen, buiten hun eigen opleiding, om te vermijden dat iedereen een individu blijft. Je zou het een *return* naar de maatschappij kunnen noemen.»

Veto: *Hebt u toen van het studentenleven genoten?*

Van de Vijvere: «De democratisering van het onderwijs was toen nog niet zo ver doorgevoerd. Het studentenleven was redelijk elitair. Ik heb er nooit echt aan meegedaan of bijgehouden. Op het internaat werd wel eens een activiteit georganiseerd, maar ik denk dat de mogelijkheden toen veel beperkter waren dan nu.»

Veto: *Merkt u daar grote verschillen in met nu?*

Van de Vijvere: «Zeker. De studenten van nu hebben veel meer keuzemogelijkheden. Niet alleen wat de richting die ze volgen betreft, maar op alle gebieden: cultureel, sociaal... Ook financieel staan ze er beter voor. Langs de andere kant moeten ze het wel allemaal zelf uitzoeken: ze moeten het zelf gaan ontdekken. Dat was bij ons anders: de paden waren bepaald. Hoewel er sommige uitzonderingen waren, die uit de band sprongen. De dichter Paul Snoek is daar een voorbeeld van. Die zat één jaar hoger dan ik in het college. Het grootste verschil met vroeger is dat je nu langs alle kanten kansen krijgt. Het nadeel daarvan is dat je ook gemakkelijker verleid kan worden, bijvoorbeeld door drugs.»

“Het blokken gaat nu veel moeilijker”

«Wat natuurlijk ook totaal verschilt van vroeger is het internet. Omwille van mijn studies heb ik zelf ook internet genomen. Daarvoor had ik er al kennis mee gemaakt, bij vrienden en zo. Maar nu heb ik het ook zelf om mijn cursussen te kunnen volgen enzo.»

Veto: *Neemt u nu deel aan het studentenleven?*

Van de Vijvere: «Nu participeer ik niet meer aan het studentenleven. Het komt wel voor dat ik mee iets ga drinken na de les. Vroeger ging ik ook wel naar voorstellingen in het STUK, tot ongeveer vijf jaar geleden. Vooral film sprak mij aan, maar ook dansvoorstellingen. Vijf jaar geleden heb ik ook Portugees geleerd, aan het CLT. Met die groep doen we soms nog wel iets samen. We zijn toen ook naar Portugal gereisd, maar nu heb ik andere prioriteiten.»